

Žvaigždė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z T I S .

Nr. 30

BROOKLYN, N. Y., 29 D. Rugsjuczio (August) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas I

Laiszkas protestono in Leoną XIII Popiežių.

Protestoniskas laikraštis „Sun“ New Yorke apgarsino laiszką vieno protestono placėi žinomo ir įtekmingo ukėso Suvienytų Valstijų, į popiežių. Del kasžin kokių ypatingų aplinkybių raszėjo, panorėta paslepti savo pravarde prieš visuomenę. Žingeidų tą laiszką, iszverstą į lietuviszką kalbą, paduodame del skaitytojų „Žvaigždės“. Isz jo matome aiskiai, kad net patys protestonai persitikrino, juog jų tikėjimas anksciauz ar veliau, visai isznyks ir pavirs į atvirą bedievystę.

„Didei guodotinas ir szventas Tėvel Drįstu raszyti į Jusų szventenybę, ką man kaipo tikintį krikščionij interesuoja ir rupi prasiplatinimas ir sudurtėjimas Katalikiszkos Bažnyczios Suvienytose Valstijose, o tai del sekanczių priezasczių:

1) Katalikiszka Bažnyczia auklėja ir mokina savo jaunuomenę tikrai krikščioniszkoj dvasioje, teip kad iszaugina ant gerų ukėšų, del kurių paguodojimas svetimos savasties, ir tiesų artymo yra szvenciausiu prisakymu. 2) Katalikiszka Bažnyczia kaipo vedanti savo pradžią nuo Jezaus Kristaus, užlaiko lyg sziolei gryną Jo mokslą, ir atsižymi stipriu tikėjimu į Dievą, į Viespatį musų Jėzų Kristų ir Rasztą szventą, — ko veltuo įjeszkotumi kitose bažnycziose.

Bažnyczia katalikiszka yra padėjus teip didelius nuopelnus del civilizacijos svieto, kad man rodos jogei dėl gerovės

ir laimės musų erczios tėvynės prasiplatinimas ir sudurtėjimas tos szventos Bažnyczios yra neatbutinai reikalingu.

Protestoniszkos Bažnyczios Suvienytose Valstijose virsta pamažu į bedievystę. Keliose dideliose seminarijose atvirai mokina netikystės ir atmeta ne kurias dalis Rasztos szv. Kas diena matome kaip tukstancziai protestoniszkių priczerių visokių sektų platina per savo pamokslus tokį mokslą, kurs aiskiai yra prieszingas szv. Rasztui.

Kaip asz, žmogus tikintis, matydamas tokį apverktiną padėjimą savo bažnyczios, drįstu pakelti balsą prie Tavęs szventas Tėve, to nepaskaitysi man už blogą.

Tukstancziai geriausių ukėšų Suvienytų Valstijų pradeda atversti savo atydą ant tos Bažnyczios, kurios Tu, szventas Tėve, esi redytoju ir galva. Garsingiausieje vyrai musų tėvynės iszreiskė man nesenei savo pažvalgoj, kad katalikiszka bažnyczia yra neatbutinai reikalinga del užlaikymo doros ir tvarkos musų draugijoje.

Sznekedamas su žymesniais ukėšais mano kraszto, persitikrinau, juogei katalikų Bažnyczios vadovai žiuri ant Suvienytų Valstijų su kasžin kokių nepriankumu. Man rodos kad jeigu tą nepriankumą pavyktų praszalinti, tad be abejonės szimtai tukstanczių geriausių musų žemės ukėšų trumpame laike atsiverstų į katalikus.

Yra Suvienytose Valstijose mažiausiai 12 milionų katalikų. Katalikiszkos bažnyczios priguli prie gražiausių rumų musų kraszto, o didžiausia jų grožybė, kad szventomis dienomis yra pripildin-

tos meldžianczais žmonėmis, su tvirtu ir gyvu tikėjimu.

Skaitlingas neiszpasakytai katalikiszkas mokslainias lanko kas metas suvirszum 853 tukstancziai jaunuomenės, kur semia tikrai krikščioniszka ap zvietą ir mokslą. Kas metų katalikai aukauja ant mokslainių suvirszum 10 milionų dolierių, priskaiczius prie to dar 10 suvirszum milionų kitų visokių bažnytinių aukų, — pasirodo kad katalikiszka Bažnyczia Suvienytose Valstijose spendžia del apszvietos ir del kitų krikščioniszkių labdarinių mjerių suvirszum 20 milionų dolierių kas metas, be jokius paszelpos nuo rando!

Tavo amžius, Tėve szventas, buvo vienu isz gražiausių kokį tik svietas yra kada matęs, nes teip sunkiuose del krikščioninių laikuose Tu nuveikiai tiek szlovingų darbų ir tiek vargų pakeliai del praplatinimo garbės musų Iszganytojaus Jezaus Kristaus, kiek net per cielus szimtneczius kiti nebuvo padarę.

Jusų szventinybė matė Napoleoną sosto nustojusį ir isztremtą, matė gyvenimą ir smertį tokio Bismarko ir kitų Bažnyczios prieszų.... Kad Jusų Szventin, bė, pakolei busi paszauktu Priesz Sostą Iszganytojaus, kurio urėda pildai, galetum dar kuom prisidėti del padauginimo skaitlingas iszpazintųjų Katalikistės Suvienytose Valstijose, tarp tos galingos ir darbszczios musų tautos, — didžiausių nuopelną turėtum Jusų szventinybė, nes sudrutintumei ir ant gero krikščioniszko kelio pakreiptum visą musų civilizaciją, ir tikru szventu tikėjimu apdovanotumei tuos milionus žmonių, kurie dabar dideliame pavojuje yra nustoti visai tikėjimo o su juom ir doros.

Melsdamas nuo Dievo sveikatos ir ilgo gyvenimo del Jusų szventinybės, pasilieku su didžiausia paguodone ir meile nužemintu tarnu. N. N."

AVENTINO NEREGĖ.

APYSAKA IŠE PIRMŲJŲ KRIKŠČIONYSTĖS ANEIZŲ.

I.

Norint daugelis buvo Ryme, Nerono laikuose garsingų moterų, bet vargiai kuri iš jų būtų galėjusi susilyginti su Plautille savo turtais, skaištumu ir išauklėjimu. Pliautų giminė, iš kurios paėjo ir Pliautillė, išdave daug garsių vyrų, kurie buvo ar narsiais vadais, ar išmintingais viešpatystės valdytojais, o kurių stovylos puikiai puošė namus, kuriuos Pliautai turėjo ant Aventino kalno. Ką tik buvo galima gauti garsiuose tada iš išdarbių Rytuose ar tai aukse, ar tai slo-niaus kaule, arba puikiauose audimuose, visas tas puošė puikius tų namų kambarius. Sušaukti iš visų šalių drožėjai ir tēplioriai viens per kitą stengėsi ką nors dailiaus padaryti paskirtoje sau vietoje. Visų senatorių rumai pilni buvo neapskaiatyti turtu, bet nė vieno senatoriaus rumas negalėjo lygintis su Pliautų rumais; tenais viskas buvo surengta su tokiu grožybės jausmu, juog kiekvienas tuos namus pamatęs, žiūrėjo su dideliu nusistebėjimu. Už tiesą, tie rumai buvo tai neapsakoma grožybė. Prie vidurinio jų gražumo prisidėjo dar puikesnis išrodymas iš lauko. Visa šiaurinė Aventino šalis buvo pasipuošus puikiais sodais kur žaliavo didžlapės palmos su augštais aržuolais, pro kuriuos ėjo takeliai papuošti iš abiejų šalių balto marmuro garsių vyrų ir dievų stovy-lomis ir puikioms fontanom. Per tuos tai puikius medžius ir per mušantį į viršų iš fontanų vandenį buvo matyti Tibe-rio kloniai ir Janiculio kalnai.

Pliautillė tu visų turtų valdytoja, buvo vidurį savo amžiaus. Vyras jos mirdamas karėje su Partais, kaipo narsus ayygnėjas tėvynės, padidino garbę Pliautų. Jo kardas pada-rytas iš paaukuoto tamboko, užėmė pirmutinę vietą karališ-kuose rumuose; po juo buvo parašas, kuris rodė jo narsumą ir kitus darbus, kuriais buvo atsizymes tarp rymionų aris-tokracijos. Pliautillė, vyrui numirus mažai jo gailėjos, nes abelnai, pas rymionis retai atsitikdavo, kad moteriškė atsi-duotų visa meile vyrui. Du vaikai ir mergaitė, kuriuos jis paliko savo pačiai, buvo motinos džiaugsmo ir vilčia. Vy-riausią vaiką, kuriam labai sekėsi mokslas, motina norėjo matyti kareiviu; mergaitė-gi, kurią motina labai mylėjo, ners tada turėjo tik ketveris metus, bet galima buvo matyti, juog už kelių metų išaugs į merginą neapsakomo gražumo.

Norint Pliautillė gyveno laimingai, neišpažindama jokių vargų, bet nejaute saviję tokio suraminimo, kurį duoda reli-gija. Ji, kaipo rymionka garbino senus dievus, emė dalyvu-mą iškilminguose apvaikščiojimuose, o labjausiai mylėdavo matyti cirkuose lenktynes ir amfiteatruose gladiatorių galy-nes, nes tuo laik vargiai galima buvo rasti rymionį, kurs ne-butų mylėjęs tų kruvinų žaidų. Nepaisant ant to, Pliautillė buvo geros širdies, visados šalinosi nuo tokių matymų, kurie vesdavo į blogą kelią ir labai tankiai mislydavo apie krikščio-nių religijos esybę, matydama dievobaimingumą savo žydiš-kos vergės Rebekos.

Žydus tada galima buvo sutikti netik toje vietoje, kuri buvo paskirta jų gyvenimui, bet ir augštesniuose namuose, o net ir karališkuose rumuose galima buvo matyti žydiškus vergus, kurie buvo pagauti kovos laike. Nevienas iš jų tu-rėjo išsidirbęs gerą vietą tarpe tarnų; jie užsilaikydavo švariai ir neturedavo kupiško brudo, kuriuo buvo užsikrėtus beveik didesnė vergų dalis. Jie visi stengėsi kaip galint greičiaus surinkti tiek pinigų, idant išsipirkti save iš vergijos. Kada surinkdavo kiek turtų, susipažindavo su įsiskolinusiais patri-

cijais, skolindavo jiems pinigų ir trumpame laike pasilikda-vo labai turtingais. Vienybė, kuri rišdavo žydus Ryme, ar kur kitur į kruvą, buvo drutas užlaikymas tėvų tikėjimo, re-ligijos tiesų ir savo papročių. Dėlto-gi jie buvo kaipo atski-ri dalis tarpe Rymo žmonijos ir cesorius Augustas, pripažin-damas jų religiją lygia kitoms, pavidelo jiems pasistatytį pu-kią sinagogą, kurioje Maiziešiaus zokono išpažintojai susirink-davo subatoms ir šventoms dienoms ant maldos. Vieni iš žydų buvo teip dievobaimingi, kad likosi apaštalais; kiti, bu-dami atversti į krikščionis, pildydavo visas tikėjimo priderys-tės, bet daugumas iš jų tikėdavo teiposgi į vieną dievą, bet netikrą, o tiktai į aukso versį, kurį lygiai garbino pirmiaus kaip ir dabar. Per neišpasakytą savo godumą ant pralobi-mo, kaip kada labai slykščiu būdu, jie neužlaikydavo savo ti-kėjimo ir per tai vieni iš rymionų juos išuokdavo, kiti-gi iš jų pasipiktindavo ir pradėdavo jų neapkęsti. Nekartą rym-ionys kruvinai susiepdavo su žydais, o ir nekurie Rymo cesoriai išduodavo priešai juos labai aštrus paliepinus.

Rebeka, Pliautillės vergė buvo tą syk apie penkių de-šimtų metų senumo ir tarnavo savo poniai apie dvidešimtį metų, bet per tą laiką nesurinko tiek pinigų, idant galėtų save išsipirkti, nes buvo labai milaširdinga dėl savo viengen-čių, kurių tuo kart Ryme buvo labai daug. Prieš tris metus Steponas supažino Rebeką su apaštalū Povylu, kuris tuo kart budamas jau seneliu, su apaštalū Petru garsino Ryme Evan-geliją. Krikščionystė platinosi kaip tarpe žydų, teip ir tarpe rymionų; atsiradavo išpažintojų ne tik Nerono rumuose tar-pe vergų ir liuosų, bet ir tarpe daugumo senatorių giminės. Pliautillė priimdama Steponą ant išauklėjimo ir išmokinimo savo vaikų, tikėjo, kad jis bus tam atsakantis ir bus tikru jos tarnu; bet juog jis yra krikščioniu, apie tą nežinojo. Ir teip murai Pliautų ant Aventino, buvo viena iš slaptųjų vietų, kur gyveno krikščionys. Daugelį kartų ponai matydavo sa-vo name senelį apaštalū Povylą, žemo ugio, su plika galva ir ilga barzda. Nedraudavo jam kalbėti su vergais, nes tur-but jis jai patiko.

II.

Vieną karštą Liepos mėnesio vakarą 64 metuose pagal musų skaitlių, Pliautillė su vaikais sėdėjo savo vasariname name Antium ir gėrėjosi neapsakomai gražum matymu lei-džiančiosios saulės ir pradingstančios toli už marių. Antium tai buvo kalnuota vieta netoli nuo Rymo, kurioje mylėdavo praleisti vasarą visi Rymo patricijai. Ten turėjo net Nero-nas savo vasarinį rumą, kurio pusė įsidavė į marias. Iš tų rumų liko dabar tik griuvėsiai į kuriuos marių vilnis atsimu-ša su dideliu ošimu, daugias, kaip per 18 šimtmečių. Pliautillės vaikai, matydami saulės nusileidimą, pradėjo vest apie tai kalbą, bet tas suvisai neužėmė motinos. Jos mislys klaidžiojo po Rymą, iš kur vakar, o dar daugiau šiadien a-teidavo į Antium neramios žinios. Ugnis mieste didinosi kas adyna: daugybė namų pavirto į pelenus ir vargiai buvo galima rasti nors vieną rymionį Antiume, kuris būtų nenorė-jęs grįžti į miestą, zinodamas, juog ir jo muras turės pavirsti į kruvą akmenų. Vienok aštrus Nerono paliepinas sulai-kė visus nuo išvaziavimo.

Vergė, išsiūsdineta kas valanda į miestą, duodavo žinią, juog ugnis dar nedaėjo lig Aventino kalno, bet nebuvo jo-kios abejonės, juog greit dacis. Paskutinį kartą dasizinojo, juog ugnis neišpasakytai didinasi. Nebuvo jau jokios vilties, idant galima būtų užgesinti, nes ugnis buvo jau visose daly-se mieste. Jau buvo sunaikintos turtingiausios bažnyčios, puikiausios ir seniausios stovylos ir nesuskaitoma daugybė murų ir iš miesto, kuris skaitė apie pusantro milijono gyven-tojų beveik liko tik pelenai ir kruvos akmenų.

Pliautillė, einant dar atsigult išsiuntė savo vergą į Rymą, idant jos tarnai esanti ten perneštų jos brangius daigtus į vasarinį jos namą, kuris buvo puse mylios nuo miesto, o pakelėje į Ostiją. Per visą naktį negalėjo akies sumerkti, o ant rytojaus dasižinojus, juog cesorius išvažiavo į Rymą, kuogreičiausiai išoko į karietą ir skubino į miestą.

Vaziuodama ji matė pilnus laukus ir kelius žmonių, kurie bėgo nuo ugnies, nešdami su savim daigtus, kuriuos galėjo išgelbėti. Ten buvo galima matyti senus ir jaunus, ligotus ir sveikus. Saulė per neišpasakytą daugybę dumų išrodė raudona kaip kraujas.

Aventinas dar riogsojo lyg sala tarpe ugnių murų. Pliautillė užėjo ant viršaus savo muro, idant pamatyti kaip išrodo miestas. Tai buvo baisus regėjimas: vienur ruko jau sugriuvę murai arba riogsojo koks apdegęs stulpas, kitur dar liepsna kilo į padanges. Prie to baisaus regėjimo dar prisidėjo braškėjimas lužtančių balkių, trenksmas griuvančių murų ir dusavimai nelaimingų žmonių. Nuo ugnies karštis mieste buvo neišpasakytas.

Pliautillė rupinosi idant išgelbėti nors brangius ir puikūs išdarbio daigtus; jai padėdavo tame Rebeka, kurią buvo pasiėmus su savim į Rymą. Ji pati teiposgi padėdavo dirbti, jeigu matydavo, juog jos vergės nuo darbo ilsta.

Netiketai ji pamatė stovintį prieš save senelį su žila galva ir ilga barzda — tai buvo Povylas apaštalas.

— Garbinga ponia — tarė jisai — aplėisk šį namą kuogreičiausiai, nes cesorius išdavė prisakymą, idant pačęgti Aventiną.

— Kaip tai?! — sušuko Pliautillė — tai Neronas paliepė padegti miestą, o dabar ir Aventiną?.....

— Neklausk toliaus — atsakė apaštalas — bet paklausyk mano rodos, nes kitaip nespėsi išgelbėti savo gyvastį.

Pliautillė dar norėjo daugiau klausinėti, bet vergas išbaęs kaip lavonas stėjo prieš ją ir pasakė, juog visi namai aplink juos apimti liepsna.

Bet vienok reikėjo dar išgelbėti daug brangių ir visokių dabimančių jos namą daigtų. Ar-gi Pliautillė galėjo palikti tą viską ant sudeginimo? Ji stengėsi kaip galėdama išgelbėti nors tuos daigtus, kuriuos ji gavo ant atminties. Povylas, kaip greit atsirado, teip greit nežinia kur dingo. Veltū Rebeka spyrė savo ponią, idant aplėistų savo murus.

— Duok man nors surinkti brangius akmenis! — sušuko nelaiminga. — Dievai, aš nustojau proto!

Tariant tą, ji bėgo tai į vieną, tai į kitą šalį, imdama į rankas tai šį, tai tą, nors po valandai tą numedavo. Jau rumai prisipildė dumais, jau buvo galima girdėti traškėjimą ugnies, o įkaitytas oras, rodos, išdegis akis, bet vienok Pliautillė nors apšvaigus nenorėjo dar skirtis su savo turtais.

Tuo laik atsirado vėl Povylas.

— Tarnai laukia tavęs laukia su karieta. Paliepiu tau vardan Jėzaus, eik!

Povylas ištarė tuos žodžius garsum balsu teip, kad žodis „eik“ perėjo perdėm per visą Pliautillę.

Tylėdama atsirėmė ant Rebekos peties ir apleido liepsnotą namą. Jų laukė keturi vergai su uždaryta karieta.

Su dideliu vargu pribuvo į Aventiną, kur pakraščiaais Tibro ėjo kelias į Ostiją ir į vasarinį gyvenimą Pliautillės.

Per visą naktį degino ją neišpasakytas karštis. Kartais jai rodėsi, juog stovi liepsnoje — prašydavo pagalbos, arba šokdavo iš lovos, idant išgelbėti iš ugnies savo vaikus, norint Rebeka ją ramino, kad jos vaikai sveiki bovijasi Antiume. Arba vėl tai išdavinejo paliepinus savo vergams, tai pludo ant cesoriaus, tai vėl garbino dievus.

Nuvargus per visą naktį, prieš patį rytą užmigo, nes vergė jau buvo naudojus visas gyduoles, stengdamosi sumazinti kietą nors vargšei moteriškai kentėjimus ir nuramdyti nervus.

Pabudus iš miego jautė didelį karštį visame kune ir gelą akyse.

— Dėlko tu teip stipriai uždariai langus — tarė Rebekai — juog nė joks šviesos spindulys negal įeiti į kambarį.

Vergė su nusistebejimu pažiūrėjo ant ponios, nes langai visi buvo atdari ir saulė aiškiai švietė per visus kambarius.

Bet kaipgi persigando Rebeka, kada geriaus prisžiūrėjo į akis ligonei. Ar tai nuo neapsakomo ją deginančio karščio, ar tai nuo ligos, kuri be abejonės užkenkė nervom akių..... Pliautillė apako.....

PLIAUTILLĖ APAKO.

III.

Dar prieš šviesą Rebeka išsiuntė vergą į Antium su ta pačia karieta, kurioje vakar parvažiavo Pliautillė parvežti jos vaikučius, nes ji buvo persitikrinus, juog didžiausiu suraminimu nelaimingos ponios bus turėjimas prie savęs vaikų.

Pliautillė buvo nustojus regėjimo gal but tik ant valandos. O! kad būtų galima pašaukti gydytoją, kuris galėtų suteikti jai atsakačius vaistus! Bet kur-gi būtų galima jį surasti tokiam sumišime? Gera vergė negalėjo nieko geresnio padaryti savo poniai, apart naikinimo jos akyse karščio namėnis gyduolėms, užtikrinant, juog rytoj, arba be jokios abejonės jau už kelių dienų galės regėti.

Dideliu džiaugsmu Pliautillėi buvo jos vaikai, kuriuos ji galėjo priglausti prie savęs ir girdėti jų balsą, kurie pribuvo vienkart su Steponu. Vienok labai jai širdį skaudėjo juog negalėjo jų matyti. Nežiurint ant savo skaudėjimų, ji buvo užganėdinta nors tuom, juog jai pasisekė išgelbėti tas,

AUKA.

Senovės laikuose žmonės, norėdami Dievui pasigerinti, atneszdavo gyvulį, darydavo kraujo praliejimą prieš altorių, o dasekęs daryk teip, kaip Dievui miela. Jei paklausi, kas Dievui miela, daeisi patsai savo izminczia ir visi gero proto žmonės tau pasakys, jogei Dievui mielas yra koznas žmogus dievobaimingas, izmintingas, teisingas ir doras. Buk tokiu žmogumi, t. y. mokinkis pažinti Viespatį Dievą ir savo privoles ir dirbk, idant atsilvyntum kamką kaltas esi. Jei teip padarysi, atneszi didelę auką Dievui. Teip kalba svieto galvocziai. Ką tikri galvocziai kalba, teisybė yra, ale reikia izmankyti ką jie kalba. Jūs sveiki, Lietuvos vaikeliai, malonėtumete izmankyti, kas tai butų. Bukite dievobaimingais, izmintingais, teisingais ir dorais. Asz jums nupaskosiu.

Asz jums labai gerai daugel kartų kalbėjau apie kun. Augustiną, vyresnį Diemedžių bažnyczios. Buvo tai kunigas, kad rots—gi kunigas. Vyras pilnas izminties, pto ir rodos. Kožną szventą dieną jį matydavo žmonės bažnyczioje mokinanti dievobaimingas savo aveles. Pamokslai teip saldūs, teip mieli puolė į žmonių szirdis, kaip kvėpianti rasa vasaros vakarą izs dangaus puolanti ant lankos žolynėlių. Jo geradėjinga roda, jo žodžiai pilni paguodos dėl žmonių ligoje, vargnose, buvo kaip geriausi gydymo vaistai dėl sergančių. Tas szventas vyras, suvisu užmiršęs apie save, atsidavęs buvo ant patarnavimo Diemedžių parapijonams. Labai anksti kožną rytą matyti jį prieš altorių klupantį ir meldžiantį Dievą už aveles savo parapijos. Potam matyti besiskubinantį pas ligonius su dvasiszku penu. Jei ateisi į jo namus, rasi jį bemokinantį mažus vaikelius izs parapijos arba bedalinantį izsmaldas vargdieniams. Niekada niekas dar jo dyko neregėjo, o jei reikėjo eiti kada atsikvėpti į lauką, reikėjo į jo veidą prisiziuoti, butum pamatęs, kad tas Dievo altoriaus tarnas kunu tiktai ant žemės vaikszojo, o savo mislia ir duszia danguje gyveno. Laimingi tie parapijonis, kuriems Dievas duoda kunigą, ne sam-

dininką! Diemedžių parapijonai izsimokino pažinti Jo valią szventą. Tėvai turėjo szirdį perimtą Dievo baime, vaikucziai jų teip geri, kaip ir jų dori gimdytojai. Paliovė žmonės girtauti, paleistuviauti, vogti, bartis, keiktis, mūzstis; tarp brolių ir seserų, tarp gaspadorių ir szeimynos, tar ypatų luomo, e moterystės esanczių ir tarp susiedų sandara, meilė ir ramumas. Svetas negalėjo atsizdvyti, negalėjo atsigerėti prisiziuoredams į Diemedžių parapijonus. Žmonėms doriams tur gerai eitis, visi sveiki, gražūs, linksmi ir Dievo gėrybių pilni, buvo laimė nuo Dievo duota žmonėms už doras Jo Mylistos kunigo Augustino.

— „Mano vaikucziai“ — tarė kartą Povylys Žemczugaitis, Bijunų ukninkas. — „Mūs kunigas, mūs geradėjas ir dieną ir naktį apie mus rupinasi, o mūs užmirszome jo reikalus. Reikia, reikia, vaikeliai, mums ką norys gerą, jam ant aukos apmislyti“.

— „Asz, tėtukai, užaugisiu baltą avele savo dvasiszkam tėvuczium“ — tarė Katarina, vyriausia Povylo dukte. Pagyrė ir paglamonėjo geras tėvas dievobaimingą dukterį, kad tai geros szirdies yra, supranta už geradėjistes savo geradėjams užsmokėti.

Kaip prizadėjo, žodį dalaikė. Katarina izsizrinko geriausią baltą avinėlį, jį kasdien per visą vasarą izs savo rankuczių penėdavo žydincziais dobilais, izsprausė jo vilneles baltas kaip sniegas, paauskavo jo ragucziais, apriszo raudonu szilkų kaspinu. Pati Katarina, labai gražaus ir skaistaus veido mergaitė, labai gražiai ir czistai apsirėdžius, atvedė baltą su aukso ragucziais, žolynais apkaiszytą avinėlį ant aukos Jo Mylistai kunigui į Diemedžių bažnyczią. Žmonės visi matydami tokią gražią auką ir teip gražiai paaukautą, pagyrė Povylą, gėrėjosi izs jo geros szirdies. Patiko ir Katarina visiems geriems žmonėms, V. Dievas priėmė jos auką ir paskyrė jai gyvenimą ant szio svieto su dievobaimingais ir teisingais žmonėmis. Povylys turėjo izs to džiaugsma, kad matė savo vaikelius keliaujanczius į dangų keliu Dievo prisakymų. Kas dabar nesupranta ir neizmano, kad Jo Mylista kunu. Augustinas ir jo geri parapijonai pilydami savo privoles darė Dievui auką, kokia Anam buvo miela? Teip yra, pilydyti privoles savo luomos kuogeriausiai pagal Dievo ir sz. Bažnyczios prisakymus, pagal gražius papro-

czius ir svietiszkos vyriausybes tiesas yra kuogeriausiai auka V. Dievui. Antra auka, Dievui miela, yra darbai mlaszirdingi. (Isz pam. graž. žmonių).

Karvojaus laiszcai.

—
Szeszoliktas laiszkas.

Pas Arezzo's zokonikus eina szitoki pasaka apie teplioją Spinelio, (nežinantiams paaiszkįsiu kad Spinello gyveno XIV—tame szimtmetyje ir padabino daugelį bažnyczių Italijoje, ypacz Florencioje, puikiais paveikslais).

Spinello apsiėmė izstėplioti bažnyczios lubas paveikslu sz. Mykolo, stumenczio Liuciferį į pragarą. Žinoma, szventasis izsėjo gražus, kaip aniolas, bet vadas piktų dvasių... nesakykysiu nieko daugiau, tik tiek, kad bjauru buvo ant jo paziurėti.

Vieną naktį Spinello sapnavo ypatingą aspną. Pasirodė jam aniolas teip gražus, kaip szv. Mykolas, bet juodas.

— Asz esu Liuciferis — tarė regykla. — Delko mane padarei ant savo paveiklo teip biauru?

— Norėjau tavo pavidale perstatyti biaurybę grieko — atsakė tepliojas.

— Argi tu misliji, kad Dievas gali turėti bjaurybę už savo priesziniuką? — atsakė szetonas. — Tu užgauni begalinę grazybę Dievo.

Spinello izsiurėjo į regiklą ir ant ritmo pertėpliojo biauų Liuciferį ant dailaus valdovo pragariszkų galybių.

Dar lygsziol paveikslą gražaus szv. Mykolo, metanczio į pragarą g r a ž ū Liuciferį galima matyti badai Londono muzėje.

Yra žmonių, ką laiko szita pasaką už labai gražią, bet asz laikau ją už labai pamokinanczią.

Spinello perstatė neprietelį Dievo graziame pavidale.... Klausykite, czia guli visas svarbumas.

Jeigu piktas persistato visoje savo biaurybėje, prie jo niekas nelimpa: net purvin ausi lankytojai purvinų karczių, namų paleistuvystės ir tt. nuo jo grėžiasi su pasibiaurėjimu.

Bet piktas, perstatytas gražiai, patraukia prie savęs daug, o! daug žmonių.

Revolucija, pav., persistato ne vienai jaunai karszta galvai labai pagėdaujama daiktui, ba! kazinkuo tokiu, priesz kurį reikia drebėti izs džiaugsmo

— delto, kad revoliucijoje yra idealizuojamas išsiliuosavimas iš veržijos. Tuo tarpu revoliuciją pati savyje nieko poetiško nė estetiško neturi, taip kaip neturi jokios grožės musztynės, praliejimas nekaltu krauju, vandalizmas ir kiti j juos panaszūs darbai.

Bedievystė yra laikoma pas nemisilijancius žmones už išsiliuosavimą nuo proto vergystės, tuo tarpu yra tik atmetimu Dievo autoriteto ir pripažinimu autoriteto Payne'o, Ingersoll'io ir kitų bliuznytojų.

Piktas, norėdamas patraukti prie savęs žmones, visados persistato pavaldale gero ir gražaus daikto. Szliupas nevisados moka užslėpti negeras puses savo mokslo — delto ir turi mažai pasekėjų. Dembskį patys jo draugai laiko už seną baldą, kurs nežinia delko da pinasi jiems po kojų, — už tai, kad yra per daug ciniskas. Jei Szliupas ir jo tarnai taip nekeiktų ir nepliovotų, kaip keikia ir pliovoja, be abejo turėtų daugiau išpažintųjų savo mokslo. Nuo begėdiszko ciniko žmonės grėžiasi szalin, bet iszkalbaus melagio klausosi noriai. Gražiai kalbėjo Brutus, teisingas isz užmuszėjystės Cezario, bet dar gražiau ir dar szvelniau pakalbėjo Antonijus ir savo iszkalba prigundė klausytojus prie užmuszėjyszčių ir padegimo. Jeigu abudu būtų keikią ir perkunavę, gal būtų sveikos galvos neisznesz isz tos mynios alkanų romiečių, kuriuos vienok mokėjo patraukti paskui save.

Mano draugas (pasakycziau jo vardą, bet neturiu pavelijimo) sako, kad Szliupas neyra sutvertas ant vadovo opozicijos ir kad jo vietą pradeda užimti kiti, ne tokie gabūs, kaip jis, — žinote delko? — Delto, kad nauji vadovai pasielgia szvelniau: nekeikia, nevadina szventų daiktų nepritinkanciais vardais ir tt. Tame pasakyme daug teisybės. Nedorėlis gali but vadovu tik nedorėlių, žinoma, jeigu, pasirodo vieszai visame nuogume savo nedorybę. Szliupas, kurs nesislepia su savo neapykantomis, kersztais cilizmu ir tt., negali buti vadovu žmonių: jis gali but vadovu tik cinikų, kersztininkų, pikczyrūnų — yra vadovu tokių žmonių, ką mato me praktikoje. Doresnės duszios isz tarpo jo pasekėjų seniai pabėgo ir jo vadovystės nepripazįsta....

Bet asz neraszau szito straipsnio specijalizkai delto, kad iszniekinti Szliupą ir jo tarnus. Mano siekiu yra

nurodyti savo kantriems skaitytojams ant to, kad po szvelniais žodeliais, gražiais apraszymais kartais (netik kartais, bet labai tankiai) slepiasi gundymai prie pikto. Gundytojas, jeigu saldziai nemoka paszneketi arba paraszyti, visados turės mažą pasisekimą. Musų laikraszcziai, kurie nežiuri ant žodžių, drebia keiksmus, pliovenes, kaip isz mai szo, neturi daug skaitytojų ir greitai nu puola, bet tie, ką saugoja si pravardziavimų, nors szvelniu budu sėja nesutikimus tarp vaikų vienos motinos — tėvynės, džiaugiesi diktoku skaitlium isztikimų pritarėjų.

Visi jie yra sugauti ant meszkerės szvelniais žodeliais. Kiekvieną isztarimą savo vadovo, nors jis tankiai neturi jokio senso, jie laiko už szventą evangelija.

Ne viskas, kas žiba, yra auksas. Teippat nė viskas, kas gražiai skamba, yra teisybė. Prie skaitymo rasztų reikia gerai tai atsiminti. Tai mano antra patarimė, k a i p reikia skaityti.

Karvojus.

Zinios isz pasvieczio.

Maskolija.

Nepertoli nuo St. Peterburgo teip smarkiai dega girios, kad naikina viską aplinkui. Kelis miestelius iszdegino ir blėdies padarė į 10 milijonų rublių. 250.000 aketrių girios visai iszdegė ir 187 kaimai pasiliko suvisai isznaikinti. Gudiszki laikraszcziai skelbe, kad priezastis ugnies pasidarė isz szalies žydų.

† Odessa. Bulgarai, pagavę penkis turkus, apļejo juos kerosinu ir gyvus sudegino.

Kare Afrikoje.

Vokiszkas aficiarius, esantis dabar pietinėje Afrikoje, paduoda užimancias zinias savo laiszke į tėvus, koku budu burai dasizino apie kiekvieną judėjimą anglikų. Jis raszo:

Burai turi įsitaisë laukuose pacztus su pagelba kurių jie dasizino apie vedimą karės ir susizino tarp savės visidovai, idant žinotų kiekvienas, ką turi daryti. Dewet gerai žino, kur yra Delarey ir ką jis mislija, o juodu abudu susizino su Botha ir jo kitais vadovais ir visi eina vienu keliu. Teisybė, Anglai yra užėmę didesnius miestus ir gelezinkelius, bet resztas neiszpasakytai didelių plotų tos szalies yra rankose Bu-

ry, kurie be perstojimo po juos skraido. Jie įtaisė daug slaptinų stacijų ir pacztų, į kurias ateina žinios isz visų szalių. Ant tų stacijų yra įtaisytos slaptingos vietos, kuriose Boerai užlaiko dėl savės ir arklių maistą, ginklus, drapanas, puikius arklus; žodžiu sakant, viską, kas yra reikalinga dėl karės.

Kiekvienu dalis kariumenės ar ji maža, ar didelė, turi prie savės keletą raitų sznipukų. Jie niekadus nėina ant ugnies, tik jodo aplinkui ir danesza apie stovį karės. Vos tik anglų kariumenė pasijudina isz savo vietos, tuojaus sznipukai duoda apie tai žinią į arcziausią stovyklą, o isz ten iszsiunczia raitus į visas vietas kur stovi Boerų kariumenė.

Isz to galima suprasti, kaip Boerai lengvai iszsisaugoja nuo užpuolimo Anglų ir kaip jie susitarę užpuola ant jų netiketai.

Italia.

Rymas, 26 Aug. Popiezius ėjo su vienu kunigu į sodą pavaikszciot. Jiems einant, kunigas iszgirdo krumuose sznabzdėjimą ir nuvėjęs pažiūrėti, kas ten yra, užtiko pasislepusį žmogų su revolveriu rankoje. Atėmė nuog jo revolverį, iszvedė isz sodo ir atidavė į rankas policijos.

Maskoliai ne vien lietuvius persekioja.

Kaip matyt isz maskoliszky laikraszczų ir isz kasdieninio Rossijos rando pasielgimo bėda tenai kiekvienam svetintaucziui. Pastaramjam laike Maskolija pradėjo persekioti vokiecius, kurių skaitlius labai didinasi. Maskoliszki laikraszcziai paduoda, juog vokiečių vienoj Varszavos gubernijoje apsigyvenusių yra apie 600,000 isz kurių 82 procentai yra Vokietijos ukėsų. Likusieje užima yvairias urėdiszkas vietas, ypatingai rejentų ant kurių rankų yra sudėta apie 420 milijonų rublių. Szndie maskolija pažvelgus pamatė pavojų, nes laike karės su Vokietija galėtų pasidaryti daug blogo... Ta neapykanta da pasididino kada Vokiecziai uždėjo didelę mokesztį — nuo įveztų javų, delei kurios tai priezasties sustojo įvezimas isz Maskolijos į Vokietiją javų, kuris siekdavo 100 milijonų rublių.

Uzsiraszyk

„ZVAIGZDE.“

Filipinai.

Nors jau ne vieną kartą laikrasz cziuose buvo patalpinta apie Filipinus, bet asz da patalpjsiu žinią vieno kareivio, kuri kiekvieną skaitytoją geriau supažis su Filipiniais.

Filipinai susideda isz kelių desėtkų salų, kurios yra netoli viena kitos. Tos salos beveik visos yra kalnuotos; ten galima rasti kelis vulkanus, kurie yra dar neužgesę. Visi kalnai apaugę mahonais, hebanais ir kitokiais kietais ir brangiais medžiais. Klioniuose auga kokosinės girios, o toliau lyg marių traukiasi juoda derlinga žemė, bet neiszdirbta.

Gyventojai bijodami užpuolimo pa sikėlelių beveik visi gyvena netoli miestų, kuriuose stovi amerikoniszka kariu menė ir tik ten galima pamatyti iszdirtus laukus. Isz augmenų, auganczių Filipinuose yra: cukrinės nendrės ir ta bakas, kuriuos jie iszsiunče į visas dalis svieto, toliaus kukurudžai, ryžiai ir saldžios bulvės.

Padarai artojų yra toki, kaip buvo Lietuvoje szimią metų atgalios: jie vartoja akėczias, medinę žagrę, kurią traukia jaucziai su dideliais ragais; dalgių, pjuklų ir grėlių jie nežino, į vietą jų jie vartoja didelius peilius. Visoki vaisiai kaip tai: benianės, granatai, pomarancžai, citrinos ir koksai auga giriose.

Filipinuose gyventojų yra į septynis milijonus. Trys milijonai yra tikrų Filipiniecių. Jie yra žemo ugio, tamsi geltoni, akys kaip Kiniecių, juodi plaukai, garbiniuoti kaip nigeriu ir storos lupos. Jie yra dideli tinginiai, valdydami teip derlingą žemę, kuri iszduoda brangius vaisius, galetų likti turtingiausiais, nes jie velik visą dieną gulet pavalgę ryžių (kuriais jie daugiause maitinasi) negu eit dirbt.

Rubus jie neszoja labai prastus, pasiutus isz audeklo persikabinę tik per peczius, o vaikai vaikszočia visai nuogi. Turtingesni isz jų turi baltus marszkinius, kelines ir sziaudinę skrybėlę, czebatas labai retas isz jų turi.

Namai biednesnių sulipyti isz molio be stogo ir langų, turtingesni gi turi medinius, uždengtus szakom arba lapais.

Iszpanų yra įpusę milijono, teipos gi galima rasti Vokiecių, Francuzų ir mažą skaitlių Amerikonų, kurie gyvena tik dideliame mieste Maniloj. Japoniecių ir Kiniecių yra labai daug; jie už-

silaiiko labai neszvariai ir užsiima tik pirklyste, kaip Lietuvoj žydai. Isz žvėrių galima pamatyti beždžionką, laukinę katę, panasę į Lietuvos barsuką ir kelis kitokius žveris, bet tik tai mažus. Paukszių yra daugybės, tarp kurių labiause atsizymi visokių kvarbų papugos ir juodos kanarkos. Kirmėlių yra teiposgi daug, isz kurių krodililiai yra didžiausiais; vieną kartą matė krodililių ilgio dviejų metrų. Ira daugelis žalczių. Debesiai sarancų apėda lapus ir žolę; gyventojai juos gauda ir sudziovinę valgo. Oras ten labai mainosi: nuog lapkriczio lyg balandžiui oras sausas ir karsztas, tankiai lyja su griausmais ir žaibais; gegužije buna drebėjimas žemės ir tas atsikartoja kas metas, tada nuog birželio lyg lapkriczio be perstojimo lyja.

Kas link karės, amerikonai turi daugiau bėdos su pulkais razbaininkų negu su pasikėleliais. Vieni isz prasi-kaltėlių prazuvo, o daugybė isz jų pasi-davė. Aguinaldas buvo pagautas nuo pulkauniko Funstono ir jau labai maža dalis Filipinų slepiasi kalnuose.

Amerikonai turi ten apie szimtą tukstanczių kariumenės. Dabar jau pa-leidžia isz kariumenės akvatninkus ir liks tik del apgyrimo gyventojų tos szalies trisdeszintis penki tukstancžiai.

Valdžia toje szalije susideda isz Amerikonų ir Filipinų, kurių teipos gi daugybė yra kariumenė. Filipinas budamas kareiviu gauna \$7.80-ant mėnesio tai yra du syk mažiau kaip amerikoniszkas kareivis. Meksikoniszkas do lieris jų vertas 50 centų amerikoniszkais pinigais. Darbininkas gauna ant dienos 20 centų, bet jų labai mažai reikalauja, nes turi daugybę vergų, kurie turi dirbti už dyką.

Ant tų salų nėra jokių fabriku, tik keli malunai, kur mala cukrines nendres. Tikejimas ten yra Rymo-katalikų. Kunigai vaikszočia apsirėdę su juodom sutanom ir juodom su dideliais bryliais skrybėlėm. Bažnyczios labai vargingos, nes turtingas valkatos tos szalies apvogė ir sudegino.

Atsiszaukimas.

Jei kas turi lietuviszkų szkaplierių t. y. isz Lietuvos ir gali tuziniais par-duot, tai meldžiami duokit žinią po tokiu adresu:

Stanislovas Patelionas,
34 East River St.,
Plymouth Pa,

Amerika.

Policmonas iszgelbėjo du vyru.

New York, 25 Aug. Tukstancžiai žmonių matė nuo Fort Washington Parko, didelę drasą policmono, kuris szoko į vandenį gelbet du skėstanczius vaikius. Vienas isz jų buvo Jokubas Simons o kitas Harry Macy, o policmonas Hobertas E. Mills. Vaikiniai sau linksmai iszplaukė nuo West 156 gatvės irėsi Hudson upe. Simons biskį galėjo plaukt o antras nėkiek, o valdint laivelį ir nėvienas nemokėjo. Nuplaukė galą kelio, susitarė gryžt atgal, bet sugryžimas jiems buvo jau daug blogesnis. Jau netoli kraszo vaikiniai įvažiavo į labai smarkų vandenį, kur jų laivelį apvertė ir but abudu prigėrę gilumoje upės, kad ne policmonas, kuris pamatęs juos skėstanczius szoko į vandenį. Kad ir daug turėjo bėdos, bet ant galo pasisekė juos įtraukt į kito mėsininko laivelį. Policmonas gaus už jo gerą darbą didelę dovaną.

Prigėrė besimandant.

New York. Karolius H. Fick, 18 metų vaikas, kuris gyveno 597 E. 143 ios gatvės, sunus Martino H. Fick prigėrė besimandant Harler upė. Vaikinas su savo draugais F. Martin ir kitu, nuvejo ant 143ios gatvės dokų maudytis. Laivelis, kurio sargyba negalėjo užtėmyt, plaukė pro juos teip smarkiai, kad du vaikai kėtik iszsigelbėjo, o treccias K. H. Fick negalėjo iszsiirt ir nuskendo.

Užmuszė dželoz.

Doxville, Tenn. Aug. 26. Du nigeriai, paimti į dželą, susibarė tarp savęs ir szoko viens priesz kitą su peiliais. Vienas isz jų buvo teip užgautas peiliu, juog tuojaus numirė o kitas gavo teipgi kelias žaisdas, bet nemirtinas. Tarnai dželos nematė kada jie peszėsi.

Szuo nukando ausį.

Paterson, N. J. 26 Aug. E. Derwiein, gyvenanti 94 Governor st. bovindamasi su savo szunim, jį įpikino ir jis nukando jai ausį. Moteriszė turi dabar sėdet ligonbutij kolei iszsigydįs roną.

Trelinas nuszoko nuo rėliu.

Barnesville. O. 26 Aug. Inžinas su vienuolika karų eidamas isz Pittsburgo užėjo ant vežimo su arkliais ir nuszoko nuo rėliu. Užmuszė ant vietos tik inžinieriu, o pasazieriai visi likosi sveiki.

Linksmai pasitiko kardinolą.

Baltimore, Md. 26 Aug., sugryžo isz savo ilgos kelionės po Europą Kardinolas Gibbons. Ji pasitiko apie 10, 000 žmonių ir visos augsztesnės ypotos miesto. Kada jis atvažiavo į savo bažnyčią, užgrajino muzykę, sutaisyta isz daugelio varpų, szv. Alfonso giesmę: „Home, sweet, Home!“

Nusrovė žmogų į vietą meszkos.

Helena, Mont. Aug. 27. Jaunas studentas, eidamas temstant pamatė priesz savę ką stuksant. Mislydamas juog tai meszka, szovė į ją. Bet koks buvo jo nusistebėjimas ir nusigandimas, nes prieinant arcziau pamatė, juog tai buvo žmogus, kurį jis užmuszė ant vietos.

Senas neregys perėjo pekszvez 920 mylių.

Bluffton, Ind. Aug. 27. F. W. Fleming neregys, 77 metų senumo, iszėjo isz Pan American 3 Birželio turėdamas su savim \$1.85 parejo Panedėlį namo, pereidamas pekszvezias 920 mylių.

Mergina pametė maudantis koją.

Rockaway Beach, L. I. Aug. 27. Viena mergina, maudantis pamarije, pradėjo skęst ir rėkė kad ją gelbetų. Tuojaus du jauni vaikinai priplaukė prie jos ir iszneszė ją ant kranto, nes pamatė juog ji neturi vienos kojos. Vienas isz jų tuojaus grįžo į vandenį ir atradęs koją, žinoma, padirbtą, atidavė jos locnininkei. Mergina savo pravardės nesisakė.

Žmogus numirė nuo sumaiszyto gėrymo.

Newark, N. J. Aug. 27. L. Feferis, eidamas isz ryto į darbą, užėjo į saliuoną iszsigiart. Iszgėręs stiklę sznapsu, pavymu gėrė stiklą alaus; kada tą pabaigė, praszė, kad įpiltų da kitą; bet tuojaus parpuolė ant žemės ir numirė. Doktorai tvirtina juog jis numirė nuo umai sumaiszyto gėrymo.

Vagys pavogė \$3.000 aukse.

Philadelphia, Pa. Aug. 27. Vagys su pagelba dinamito sudraskė dvi sejfbankes fabrike Henry Nelmis & Co. ant North 7th str. ir iszėmė viską, ką rado; iszviso verties ant \$3.000, ten buvo keli szmotai aukso ir 200 dol. pinigais.

Rado smertį piene.

La Crosse, Wis. Sunus farmerio Schmidto 18 mėnesių, paliktas motinos ipuolė į pieną ir prigėrė. Kada jį rado parejus isz lauko motina, jau vaikas buvo negyvas.

Gerai vaistai dėl musių.

Andrius buvo vyras labai iszminingas; visas kaimas stebėjosi isz jo iszminties. Tik vienas dalykas jį pykino, juog visi jį guodoja ir jo klauso, o tos musės periszkadija jam po pietų prig... — norėjau pasakyt skaityt. Vieną kartą įpykęs tarė savo pacziai:

— Nėra rodos — turiu nupirkt dėl tų bestijų nuodu.

Ir nuėjo į miestą, į aptieką. Aptiekorius, duodamas jam popierą, liepė, idant ją suvilgęs padėtų keliose vietose savo kambario, o musės, užsisėdę ant tos popieros nusinuodys.

— Ale! — tarė Andrius, žiūrėdamas ant popieros — ponas galbut misliji, juog matai priesz save žioplį. Jug musės, matydamos paraszą nėis prie tos popieros, o czia ant kožno sklypelio paraszta: „Nuodai“ ar vokiszakai „Gift“ ir da kokiais tę liežiuviais. Duok man ponas geriau proszkų, kurių asz galė cziau užduot musėm.

Aptiekorius nusijuokė parodė proszkų.

— Kaip gi juos duot musėm? — paklausė Andrius.

— Tai gi matote — atsakė aptiekorius — turit gautie mažą lopetukę isz plunksnos ir kada pagausite musę, tai įberkit su ta lopetuke biskį tų proszkų įai į snukutį, o isztiesų muse už poros adynų nustips.

— E, — atsakė Andrius — tai asz velyk suspausti ją pirsztais kada pagausiu.

— Teip ir gerai! — patvirtino aptiekorius, ir Andrius be nieko parejo namo.

Juokai.

— Tėveli, kas tai yra karalius?

— Karalius, mano suneli, tai yra žmogus, kuris turi didelę valdžią ir jo žodžio visi turi klausyti!

— Tėveli... tai mama ir yra karalius.

— Na, kaip-gi sveikatėlė? iszrodai labai iszblyszkes.

— Negaliu užmigti iki penktai adynai isz ryto.

— Pasirodavyk pas Vladislovą — jis yra geras gydytojas, o ir tavo draugas.

— Bet ir jis, teip kaip ir asz negali miegoti ik penktai adynai, nes ir jis kazruoja.

— Žinotum, asz nelabai kencziu savo paczios, nes ji visados mini savo numirusį vyrą.

— Na tai mano dar arszesnė, nes kalba apie tą, kurį gaus po mano smert.

Mokytojas. — Žmogus niekad nebuna užganedintas, visados nori daugiaus.

Mokytinis (tik ką gavęs į kailį): — Asz ne!

Kankinimas Romatizmo.

Nė vienas isz parengtų instrumentų ant kankinimo kuno per Hiszpaniszką inkviziciją negali lygintis kankinimams kuriuos, turi iszkęsti žmogus, romatizmu sergantis, kas diena laike szalto ar drėgno oro. Kiekvienas sąnarys turi vietą dėl didelės nelaimės, kiekvienas muskulas iszrodo turintis kas minuta naują vietą dėl skausmo, nėra mažiausios dalies kuno kad nejaustum atskyrto pastovincio skausmo. Liga prasideda rankose ir kojose, bet jeigu skubei nesigydo, gal apimti visą kūną. Netik vienas kankinimas szitos baisios ligos isztraukia visą energiją, bet visos dalys kuno prieszingai dirba ir nie kas kaip tik skausmai užima jusų mislis.

Kas tik tavę žada iszgydyti yra mielas, užtad jus romatizmais serganti esate apgaunami lengvu budu mostimis, proszkais ir kitais niekniekais. Kada jau viską tą busite iszmėginę kreipkitės ant tikro kelio, ką jums jau pirmiau reikėjo padaryti, ir eikite pas daktarą — specialistą, o tokiu yra:

DR. LEONARD LANDES,

134 E. 24-th str.

New York City.

Nes jisai isztyrinejo szitą lygą ir jos pasekmes ant vyairių ligonių per ilgus metus. Czionai nėra užminimo visiszakai, jisai pažįsta romatizmą ir tavo romatizmas gal buti iszgydytas. Jisai gydo savo nauju budu su elektrika ir greitai, o be pasekmės gydymo visiszakai negali buti. Jau pirmą dieną gydymo pajausite lengviaus, skausmas nustos ir kaip tik sugadintas kraujas bus sumažintas busite pilnai ir užbaigta iszgydyti.

Neabėjok ir netrotik vilties! nes nepasisėkimas yra negalimas. Nekęsk skausmų nė dienos ilgiaus! — nes pagelba laukia tavę. Užsiraszyk sau vardą ir adresu:

DR. LEONARD LANDES 134 E.

24-th SRT. NEW YORK CITY,

arba iszkirkp szitą apgarsinimą ir atsineszk su savim. Jei negali ateti, raszyk, bet asabiszškai ar per laiszką atsiszauk tik pas SPECI-

ALISTA.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikrasztis

„ZVAIGZDE“

Izeizna kas CZETVERGAS, 94 Grand Street.

Kasztuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažiurėtojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokite:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 2160 WILLIAMSBURGH.

Valnamanių melagystės.

Newark, N. J.

Lietuvos 32 No. raszo isz Newarko nekokis Tautietis, ir graibosi uz visokių dalyku, kurie suvisai jam nepriğuli.

Neminėsiu ir neatsakinėsiu p. Tautieciui ant visų tų zaunų, tilpusių tame jo maiszini, bet ypatingai turiu neužlyt, neparodęs savo tautieciams kata likams, kaip mūs valnamaniai stengiasi per melagystes griaut mūsų statomas bažnycias, ir mus nuo to atitraukti.

Teip p. T Lietuvoje raszo: bažnycia likosi uzraszta airių Vyskupui, nes teip prezidentas norėjo ir teip turi but (!) Bet kad p. T. dažinojo juogei parapija likos incorpuruota, tai kodėl teip ir Lietuvoje neparaszė? bet vietoj to, meluoja, juogei bažnycia tapo uzraszta airių vyskupui.

Kaip gi mēs galim bažnycią uzraszt vyskupui, kad mēs dar netik bažnycios, bet nė žemės del jos dar neturime? O kad incorparavojimas nėra uzraszmas ant vyskupo, tai asz tą p. T. aiszkei parodysiu jogei neturi kelio ant iszsiteisinimo isz savo melagystės. Juogei tapo incorpuruota tiet. cooperatyviszka draugystė, ir prie to tikrai reikėjo but komitetui, teip rodos ir pats p. T. prie to komiteto prigulejėi, bene dar pirmutinių buvai? Tai mažu ir mislinai, juogei visas draugystės turtas jau

priklausys vienam komitetui, o ne visai draugystei? Bet cze ne; krautuvė bankrutijo, o likusieje pinigai pateko visai draugystei, o ne komitetui.

O kad mūs parapijos komiteto pirmsėdziu yra vyskupas, tai kitaip nė pats p. T. su savo Szliupais, Mikolainiais ir kitokios veislės valnamaniais negalės padaryt, nes to reikalauja ne kunigai, ne vyskupai, ir ne parapijonai, ale New Jersei szteito tiesos! ir kitaip incorporacija parapijos negal but.

Sztai dabar pažiurekit kokių tiesų laikosi mūs broliai buvę katalikais, o pavirtę į bedievius, jie prievarcei mus nori atitraukt nuo katalikiszko tikejimo, popiezius, vyskupų, kunigų, ant galo ir nuo tikejimo į Dievą; jei negali teisingu keliu to nuveikti, tai griebiasi nors didžiausių melagyszių.

Teip gi ant parapijos susirinkimo 11 d. Ruppjuczio, buvau ineszgas kad isztart didžiausių papeikimą, ne teip p. Tautieciui, kaip ypatingai tokiems redaktoriams, katrie talpina tokias aiszkaiki matomas melagystes į savo rėdomą laikrasztį.

Bet tas likos atmesta; paaiszkinus keliems, o ypatingai p. J. Jakavicziui, kuris sakė: pasmirdusio purvyno neju dinkim, ba dar pajudintas daugiau smarvės iszduos, ant to ir pasiliko, kad smarvės nereikia judint.

Teip dar turiu primint; p. T. sako, kad ezion lietuviszkos bažnyczios nereikia, nes yra daug katalikiszku bažnyczijų, o ir į Elizabethą netoli, nes tik už 10 c. galima privažiout. Ant to atsakau: yra daug, bet ne lietuviszku. Jei vokiecziai ir kitos tautos neuzsiganėdina su viena tame mieste; turi jie (vokiecziai) net szeszias kat bažnyczias, tai kodėl mēs lietuviai negalim turēt nors vieną.

O kad į Elizabetha mums kasztuoja, ne 10 c. bet 20 cen. tai mat tą p. T. ir gal but del naudos valnamanių pamelavai; o kol nebuvo karų linijos, tai ant trečio kasztavo net 25c. ten ir atgal.

Ant galo pasakysiu p. T. juogei parapijos prezidentas, nieko savvalisz kai nedarė parapijos dalykuose, ir ne gal daryti. Meldžiū daugiau su savo melagystėms nebeiszlyst, nes man Zvaigždė nepavels vietos su tokeis istais rietis; o nuo tamistos Lietuva ir jos sesutė Vienybė, mielai tokių melagyszių lauke, už ką pasako dar acziū, ant naujų metų.

S. Pranis, parapijos prez.

Vietines Zinios.

25 dieną szio mėnesio užsidegė murinis namas, 194 Roebing str. Žemai ant kampo gyveno Kynai, skalbėjai, o ant virszaus jų gyveno moteriszkė, Katarina Gumbort, vokietė. Moteriszkė negalėdama eit trepais žemyn per dumus, savo kudiki, trijų metų, metė per langą į ugnegesių rankas o paskui nusi-leido į jų rankas ir ji pati. Policmonas, M. Ovens ir ugnegesis E. Kelly užlipo ant treczio augsto ir gavė dikcziai dumų susimaiszė, ir nežinojo kur iszeit, bet ant laimės kiti ugnegesiai juos iszgelbėjo. Bładies ugnis padarė apie ant tukstanzcio dolierius.

Priezastis ugnies da neisztirta.

New York, 27 Aug. Tamoszius Welsh, skrybėliu krautuvės darbininkas, neszdamas į banką 400 dol. popierineis pinigais, netycia iszmetė bankos knygutę ant gatvės ir vėjas pradėjo neziot pinigų į visas szalis. Susirinkę žmonės pradėjo rinktie pinigus ir nors policmonas privertė žmones atiduot pinigus tam darbininkui, bet kada jis surokavo, rado 16 dol. trumpa.

Vaikinas vardu McNally plauks 400 mylių. Pradės plaukt Nedėlio pirmą kito mėnesio isz Bostono ir trauksis apie 30 dienų. Ponas McNally tiki, kad galės pribut in Battery New Yorko apie 30 dienų kito mėnesio. Tolis kelio netoli 400 mylių.

Temkit Lietuviai

„Zvaigždės“ Spaustuveje galima gauti naujai atspaudintų maldaknygių „Maldū Vainikelis“. Prastesniuose ir geresniuose apdaruose, pradant nuo 25 centų.

Daugiau kaip 30 metus iszmeigintasi
Dr. RICHTERO
 wisam swietui zinomas
“ANKER” (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
 yra geriausia gyduloce nuo
Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.
 ir wisokiu Rheumatiszku
 skaudejimu.
 uz 25c. ir 50c. pas wisus
 aptiekorius arba pas
F. A. Richter & Co.,
 215 Pearl Street,
 New York.

„SZVENTOSIOS“ ROSIJOS MISIONIERIAI.

(PAGAL LANSKAJĄ).

(Taša).

ANTRA DALIS.

I.

Praslinko pusantrų metų nuo Vilkų valsčiaus maišto ir apskrčio (pavieto) miestelije daug kitaip virto: atvažiavo daug naujų gyventojų, daug senų išgaiso ir liudną atsitikimą neagaliamų vaidų. Kaip antai vadino Sosnovkos šunybę, maž nevisai užmiršo. Komisorius Gvozdzik, valandą pamiestas, Zeneidai užtariant vėl galėjo lankytis pas Dmitrovičių, (Stolarovą). Lupinskis gavo žvaigždėlę už darbštumą ir šiek-tiek užmokescio pinigais ir pakėlė pokylį. Vietą mirusio sprauinuko užėmė stanovasis Sloniajev, kuriam pasisekė jo mylistai įtikti bebaudžiant šep jau žmones savo locname gyvenime ir kaip tik vieta atsirado, tuojaus tapo pakeltas į augštesnius, idant jo pasielgimus būtų paveikslu ir paragimiu kitiems stanoviesiems.

Sloniajev nepratęs būti dideliu ponu pradžioje buvo labai lėtas, bet pranokiantieje žmonės neabejojo, kad neuilgo paliks žvairesnis ir pasirodys koks ištiesų yra.

Į vietą pusgalvio (nevispročio) Grochotovo, kurs nemokejo kaip vien reikiant pasinaudoti atvažiavo iš Permos ar iš Viatkos p. Šnaps, vyras labai buklus ant pelno.

Sliedovatelj (tyrinetoja) perkėlė kasinį kur į žiemius — didis lepnas prokuratorjus išsidangino į pietus, o į jo vietą atsibaladojo Andriejus Šolz tikras kryžokas. Kartu su prokuratoriu Šolzu atvyko kareivių perdėtinis Aleks. Dan. Zykov ant galų-galo vieta mirusio mirmojo apskrčio sudžios pateko Natanui Piotr. Kumaniovui, garsiam juokdariui. Trumpai sakant, pirmoji mūsų maza draugija maž-daug pasididino ir iš mūsų senovės pažįstamųjų tepasiliko tiktai Orlovai, Kolobov, Lupinskis su savo vaikais ir žmona, Jonas Tichonovicz su savo pačia, protojerius Sapienza ir keliatas mažias pažįstamų žmonių.

Lupinskis rodė, kad jis teip galingas, kad galingesnis ir pasilikti negali. Tuo tarpu kitiems rodėsi, juog jo didybė kas kart eina žemyn. Tiesą pasakius, tad maž negalimo buvo prisistebėti, iki stovėjo jis auštai, bet jau buvo nemaž zenklų, iš kurių aišku buvo, kad greit bus kiteip. Lupinskis lipo kopėčiomis ilgai ir atsargiai, bet užlipęs ant pat įvairaus nesuapirato, kad jam galva snkasi ir gal greitai nusiristi žemyn. Troško, idant visi jį vadintų žmogumi geru, išmintingu, darbštum ir teisingu — ypatingai teisingu! Jau pristebėta, kad juo kas mažiau ko turi, tuo labiau tu geipžia. Todėl ir ponas maršalka kaip įmėnė rupinos, idant žmonės vadintų jį teisingu, tuo tarpu kurie-nekurie apskacinė'o kasžin kokius neaiškius atsitikimus, kad nežuvo šūnai, kur kitur neliko miškų..... Djevas žino ką laikui slenkant galima buvo išgirsti: vieni kalbė „apgavimas“, kiti „netikras parasus“ ir tt. Norint buvo tai plepėjimas be daroymo tikro, kuris pagaliaus žodis į žodį nebuvo maršalkai apsakomas, vienok širdis jo nerimo. Turėjo jau nemaž pinigų ir gerą vietą; ketino pirkti didelį dvarą, kurį pats valdė; išpuošė namus teip, kad pagaliaus daugumas jam užvydėjo. Lankydavos pas įvairius Jo Mylistas, gyveno labai gražiai vagaliaus ir su pačiu gubernatoriaus kanceliarijos rėdytoju. Stokavo nelaimingam ponui maršalkai menko daigto: grynos sąžinės..... bet tik be abejojimo nebuvo iš kur įsigiminti! Kartais per kiaurą naktį be miego vartydavos šonas nuo šono ant minkštos šavo lovos, keldavos su paraudonavusiomis akis ir pageltusiu veidu,

Abiems rankoms spauzdavo galvą ir tyloms sakydamas:

— Teip negali buti.

O vienok teip buti būtina turėjo! Kartais norėdamas užmigti gerdavo miegžolių. Nuo to laiko, kaip užėmė augštą, bet vargią vietą. Kaip paėmė pirmąjį papeikimą už atėmimą nuo žmonių ponui kasnelį žemės — pasijuto ant tokio kalno, ant kurio jokiu budu negalėjo užsiturėti, idant nenurodytų; todėl rydėjo kas kart žemyn iki ant galų-galo neišgalvojo pragumo, kurs jį nutėisina, o visus kitus kaltina. Tiesą pasakius, per savo amžių praleido jis nemaž ir tokių valandų, kuriose susipratęs norėjo vėl pargyžti ant kalno — teip antai tokia valanda buvo po atsitikimo Sosnovkoje — bet gavo žvaigždėlę, išaugštinimą, maž daug pinigų, didžią valdžią, o žinoma kartu su tais dalykais pasididino ir amžiaus reikalas. To negana, jau ir vaikai paaugo: išpuola rupintis juos išaukleti ir prisukti vietą..... Lupinskis mislijo, kad vyresnpsis jo sunus bus labai gudrus ir gaus augštą, augštą vietą. Priežastys buvo labai svarbios, užtatai nabagas nedrįso pradėti kariauti su pagunda. Juo didinos niekam nežinomi tem tikslui padirbdintame izde turtai, kaip antai saprotavo Gusiev prieglaudos sąnarys, ponas maršalka pamažu šalinosi nuo teisybės, kuri pirma jį draudė svetimais pinigais pralobti. Bet kartu su nedorybe augo ir noras, idant visi vadintų teisingu. Ir kasžin?..... Gal ir labai būtų palikęs garsus iš teisingumo, kad nebutų buvę nenuvargstančio Piotr Dmitr. Kolobovo.

Kolobov iš atvilgio į užimamąją vietą buvo teip mažas žmogus, juog maršalkai, dideliam ponui, pagaliaus ir galvoj nebuvo, idant ir jis jam būtų pavkvingas. Stebėjosi tiktai, kodėl jam kasžin koks ten Kolobovas niekadoms nenulenkia galvos?..... Bet stebėdamasis ir pykdamas šisdije rodydavos buk nemato, Kolobov buvo žmogus pirmosios kartos (klasiros), kuris atkeliavo savotiškai rėdyti į Poliesiją; tarnavo prie Jakuškino ir pirmųjų valsčiaus komisorijų, kuriuos Jų Mylistos vadino „raudonaisiais“, o įpėdiniai praminė nevispročiais, kad virto kiti laikai ir įvyko kitoki pažvelgimai. Tada visai budavo: kartais šep jau žmogų tartum kokią mažoną glostydavo; sodindavo kartu su ponais, pagaliaus ir į geresnę vietą. Perkalbinėdavo, kad ir jis teippat kaip ir ponas sutvertas ant Dievo paveiklo ir pagaliaus jį gairindavo..... Buvo naujausiųjų išradimų..... Ponas galėjo tiktai leisti tankiausiai, pagaliaus jo neklausdavo; su žmogumi elgėsi kitaip, užmindavo ko turi prašyti, o jei nesuprazdavo, aiškiai pašnibždėdavo. Buvo teip kaip vėpsykleje, bet neuilgo vėl viskas kitaip virto; atvažiavo kitoki žmonės nuo augštesnės valdžios atėjo kiti įsakymai ir. biskį paglostę šep jau žmogų, kaip randame pasakoje apie zvejį ir žuvį, vėl paliko jam kiaurą lovį! Antrą kartą kilo sprendimas kiek vertas miškas ir žemė ir žmogui atėmė tai, ką jis turėjo už savo locnastį. Jug nesunku apgauti tamų žmogų? Kad atimdamas žemę jau pasakė, juog pagal tiesos įstatymų teip daro, visai jo galva apkvailo, nes išliuosavė iš vergijos, uždėjo jam jungą naujos vergijos-šunybės rėdytojų, kuri galėjo amžinai patekti. Tada pajutė, kad lengvai gali daug pelnyti atsirado pas mus Lupinskiai, Gvozdzikai, Vanai, Balvaninai, Akutai, Ovenskiejje ir ant galų-galo Stolarovai. Vienu žodžiu sakant, gauja plėšikų, aprusintojų.

Kolobov privetstas buvo prašyti, idant atleistų. Toniesms žmonėms kaip jį, nebuvo vietos ant Ballasaro pokilių, kėlimų ant pračitės griuvėsių. Kolobov užtariamias kasžin kokio gero žmogaus gavo menką vietelę ir kaip pirma gražiai

tai žinojo tokius rusintųjų bjaurius pasielgimus, kurie kitiems nevat ir nesisapnavo. Kolobov su pasistebėjimu nirdamas žiūrėjo kaip Lupinskis ėjo augštin. Needleido jo širdžiai nurinti Lupinskio augstinimas labjauš už kitų, kurie nors žmonių nelupo, bet kaip pašėlę dirbo savo darbą, su kuriais jis kasžin kada kartu darbavos ir kurie iš augso radinių vietos teippat kaip jis gąžo pliki, kaip pliki išsigabeno ir tartum priedas, išeidami paliko nelabai gerai apie juos kalbant žmones.

— Bepročiai, — sakydavo Lupinskis apie tuos, kurie su Jakuška tamavo. — Nežinojo kur aukso kalnai.

Jis gerai apie tai žinojo.

Kolobov buvo nemažo augumo, juodbruvus su garbiniuotais vlaukais. Jo veidas buvo negražus, ale turėjo jis aiškų ir stiprų balsą, gryną sąžinę ir šviesias akis; atskirdavo gerą nuo šunybės ir visada eidavo tiesiu keliu. Su kitais apsieidavo rusčiai verščikiška kalba, visiems tiesą sakė, buvo kitaip sakant neponiškas ir prie ponų nepritiko, ypatingai prie maršalkos. Nenešiojo pirštinaičių, nemėgo kvėpalų, bet vargšus šelpė be jokio atžvilgio į politišką ekonomiją, apie kurią gal negirdėjo ir nežiūrėdamas į savo neturtą ir menką vietą, vagį vadino vagim ir sąprotavo, kad bereikalo tas sprandą laužo, kurs norėdamas gauti žvaigždėlę arba palikti išaugštinu lenkė galvą. Lupinskis nuo pat pradžios pasirodė jam nedoru. Netikėjo ne jo ašaroms, ne iškalbingiems perkalbinėjimas apie žmonių reikalus ir aisada, kada tik galėjo rupinosi jo apvylimus aiškiai aiškėnt iškelti. Bet ponas maršalka tvirtai turėjosi ant vietos. Lupinskis buvo žmogus žinomas visam apskrīčiui: pagaliaus ir gubernatorius buvo pas jį du kartu ant pietų. Tada atvažiojo į miestelį Zykov ir darbas Kolobovo pradėtas, kurs iki pasibaigė nesikišo. Susilaukė naujos pagelbos. Buvo jų perdėtinis raitarijus.

II.

Raitarijus perdėtinis Aleks. Dan. Zykov atvyko į tą kraštą po kasžin kokio atsitikimo; apie kurį labai mažai kalbėjo, bet teip kad klausytojai labai lengvai galėjo suprasti, kad žmoniškai jis tada pasielgė. Buvo tai tikras bajoras teippat kaip ir jo tėvai ir visa giminė. Raitarijus perdėtinis apsigyveno pakalnėje, mažuose nameliuose iš kurių iš vienos pusės matė dangaus kertelę iš antros aštriąją kaimyno stogo šalį. Daugiaus pasaulės gražybių iš vidaus jam regėti neteko užtatai, kad priešais buvo augštas kalnas ir žali tankumynai. Tiek jam buvo gana. Po dešiniai ir po kairiai stovėjo nepereinamas purvynns nuo pavasario po laidžio iki žimos šalčių. Apie tai, kas sveik kas ne, tiekpat išmanė kaip ir apie žvaigždes. Purvyną teip gynė, idant niekas nejudintų, tartum, kad jis būtų buvęs gyventojams pradžia visokios laimės. Tas purvynas į kurį pažvelgęs nevienas nusimindavo galėjo susarginti sveikiausį žmogų. Zykov nors buvo drutas vyras, vienok iš pradžios ir jis purvynų nusikratė ir įgijo sausgelą. Šešis mėnesius išbuvęs paprato. Aklinau užsadaręs savo nameliuose ėmės daryti rėdą pavestame burelije, ir tiesą pasakius, turėjo nemaz. Vis ką tik rado: kareivių namai, pabuklės kareiviams maikštinti, viršutinis apvalkalas, batai, valgymai ir mokslas buvo labai apleista. Pradėjo nuo apdangos kareiviams pasiduodu naujus švarkus, batus, paskui sutaisė lovas, nupirko užklodu; bet duodamas ko butinai reikia kunui reikalavo, idant ir pridermes kaip vien reikiant pildytų. Iš atžvilgio į bausmę buvo umus ir neperkalbamas, bdt užtatai pinigai kareiviams paskirti, kurie pirma buvo abelna locnastis — kareivių uždarbis, kurį pirma, kurs norėjo imdavo, buvo dabar saugojamas tartum užgintas vaisius.

Kad pastatė kareiviams naujus namus, pradėjo duoti arbatą ir indus vandeniui užvirinti nupirko savo locnais pinigais. Arbata kareivius greit atratino nuo degtinės. Pavalgydintas, apdengtas, apautas kareivis dirbdamas ir bzdariudamas pavirto į žmogų. Miestelije daugumas juokės iš raitarijus perdėtinio, ale jis apie tai nežinojo ir negirdėjo. Kareivius mokė kaip miškinius žmones visoko, pagaliaus ir kalbėti, norints nežinau ar jie galėdavo vienas su kitu susišnekti. Kad pabaigė užimtus darbus ir viską gražiai savo burelije surėdė, pasiketino maz daug pasielseti ir pasizmonėti. Pažinęs gerai žmones prilygo prie negerųjų burelio, kurio visa sueiga buvo pas Orlovus. Pabaigęs darbus pradėjo lankytis pas žmones. Kad rytą kur ateidavo, kalbėdavo apie politiką, vakare lošdavo kortomis. Lošė čion kortomis visi. Lošimas buvo tikrų-tikriausias pragumas laikui praleisti ir atlikti visiems reikalingą pasilinksminimo priedermę. Politika ir tarnystės priderysių atlikimas rytą, lošimas vakare. Kartais kasžin koks šuniškas pasielgimrs, kartais žinia iš rėdybės buvo įtalpa kalbos ir juokavimo mazo miestelio žmonių, iki ant galų-galo atsitikimai vietiniai jos nepertraukė.

III.

Kartu su apsigyvenimu naujų atėjunų ir miestas atsimainė. Sprauininkas kaltnininkams paliepė nuo takų nustumdyti mėšlus, kurių gana daug jau buvo prisimynę. Maršalka savo pinigais pašvietė tvorą, kurį buvo netoli namų. Dideli namai, kur gyveno pirma miręs sprauininkas, pasiliko paskirti atlikimui kareivijos reikalams, netoli prie pat tako pono Lupinskio užimtuose namuose pardavinėjo įvairių-įvairiausių parėdnius. Idant visi žinotų ką čia gali nupirkti, nelabai augštai ant plačios lentos buvo išpašyutas moterišuas kepelijšas, kurs nuo tolo rodėsi į baltą panašus. Visuodidžiausia naujiena buvo „draugija neturtingų tėvų mokintinius šelpti“.

— Męs, ačių valdžiai, einame geryn — kalbėjo nevienas — ir todėl-gi neblogesni esame už kitus.

Ta maza draugija umai pasididino, bet dar umiaus išgaiso! Ale užtatai, kad atsitikimas neatbutinai reikalingas mano aprašymui pašviesti, todėl apie jį plačiaus pasakysiu kitoje vietoje. Dabar tik šiek-tiek paminėsiu, kas apsakymą šviesiaus paašikiu.

Vyresnysis gimnazijos perdėtinis labpi pradziugo: mazes vištakis žmogelis, ant kurio veido matėsi nemaz gubrybes, nemaz neabejojo, kad draugija apsirinks jį perdėtinu. Apie pagyrimus ir augštinimus, kuriuos, žinoma, mislijo už sipelnyti, neaprinktas sapnavo ir rodėsi jam, kad jau nešioja ant širdies prikabinatą žvaigždėlę, noriut, tiesą pasakius, nebuvo tas gudrus ir girtinas vyras.

Kad kartą erčiuose namuose susiriuko pasikalbėti vi su pragūijos sanariai, gimnazijos perdėtinis linksmas buvo begalo. Buvo labai susigraudinęs, bet kaip įmanė rupinosi pasielpti ko jo širdis trokšta.

Teippat ir Lupinskis mislijo, kad už visas geradėjystes, kurioms šelpė žmonių, maz jam turi būti augščiausioji vieta. Poną maršalką visur daug pagadino įvairūs pasiekimai ir paprotis visuopirmu būti be jo niekur ueadseidavo. Visi jo klausė, ką kada ir kaip reikia daryti, kiek duoti ir ko klausyti. Pats duodavo labai nedaug, bet kitiems negindavo duoti kiek kas nori. Kad taisės draugija, pasiketino buti jos perdėtinu ir eidamas ant susirinkimo, kur paskirta buvo vyresniuosiuos adrinkti, keliamo balsiai dainuodamas kasžin kokią dainą. Bet dainuodamas Lupinskis, kurs daug jau buvo prityręs, pirma nusiute senį Gusevą, su keliatu protingų vyrų. Susirinko aprinkti vyresniuosiuos.

— Žiurėk — sako patyloms Zykov. Šolzui rodydamas šputusį Veredovyčę — Lupinkis norėdamas pergaltai atejo kartu su išdriktipilviu.

— Atsivedė ir nykštuką! — atsakė Šolz rodydamas su pirštu į mažą Grušeckį.

Kad pasibaigė rinkimas, į vyresniuosius aprinktas Lupinkis kalbėjo sau viens pats, juog buti ant visų vyresniųjų vyriausiu mažą garbė ir dėl jos neverta sau galvą laužyti. O vienok apie tą mažą garbę netiktai jam rūpėjo, bet nerimo ir baisesiai užpyko, kad senis Gusev jam pasakė, juog draugijos vyriausiu personu aprinkta Tatijana: Jo akycvizoje toks pasielgimas buvo didžiausiu paniekinimu. Atsisveikinęs su Gusevu, ponas maršalka krito perkrauti draugijos įstatymus, beneras kur cileles, kurį moteriškai užgina buti perdėtinu, bet nelaimė, tokio nusprendimo nerado. Tada atėjo jam į galvą mislis atsisakyti — ketino rašyti pas gimnazijos perdėtinį..... paskui pasiketino susirgti, paskui vėl kitaip mislijo padaryti, bet teip ir pasibaigė..... Bet koks buvo viso galvojimo galas, rasime toliaus.

IV.

Septynioms dienoms praslinkus pas gimnazijos rėdytoją Sosnovičę, kurs maž nenusiminė vilties apgautas. Susirinko visi išrinktieji išrinkti rėdytojo, buvo tai visiems žinomi miestelio gudročiai. Pirmutinis juodais švarkais pasirėdęs atėjo Zykov, geriausias už visus pasaulės žmones. Paskui prokuratorius Šoltz ir sudžia posnia Orloviene ir mokytas gydytojas Ivanovičius, kurs tikėjo, juog visai žmonių giminei žuvus, taukų daugybe gali sugydyti. Visi buvo vyrai rumnti ir ant rėdymo patogus.

Jau dvylikta išmušė, o pono maršalkos kaip nėra teip nėra. Visi laukė jo begalo. Tas velinimasis visiems išrodė bjaurus ir tyčiomis daromas. Gimnazijos perdėtinis tankiai žiurinėjo į ro langą nežinodamas ar pradėti ar dar maž-daug palaukti. Šolz pasakė, kad septyni, o tiesą pasakius ir buvo septyni — vieno nelaukia. Sudžia, kurs visada visur mėgdavo buti tarpininku ir dabar pasakė, kad pirmą kartą išpuola ilgiau palaukti. Zukovski tarsi gailėdamasis pribilo:

— Bene susirgo pona maršalka.

Šolz norėjo kasžin ką pasakyti..... bet šit plačiai atsidurė durys ir į vidų įėjo Lupinkis..... sveikas, gražus, linksmas, pasirėdęs pilkais švarkais ir margą kaklinę, kurią pamačius, išpuola sąprotauti, kad ponas maršalka nelabai privergė susirinkimo ir niekina jos užmanymus. Inėjo, nulenkė galvą, pratarė keliatą žodžių apie prieglaudos namus ir atsisėdo šalį gimnazijos perpėtinio. Gimnazijos perdėtinis paėmė nuo stalo kasžin kokį raštą, perskaitė jį liudnu ir neaiškiu balsu ir beveik tik pasakyti paskutinį žodį kaip Lupinkis..... sugraudintas tartum bijodamasis, kad kas pirma nepasakytų, mikšiodamas velijo vyriausiu perdėtinu uzdėti Orloviene. Visi tylėjo, bet išrinktieji kaipo išmintingi ir lipšnūs žmonės pagyrė maršalką. Orloviene labai stebėjos kaip tie savneilingi vyrai pergalejo pats save. Sakykime tiesą: kodėl Lupinkis pasiliko toks geras, norint labai gražiai numanė, kad jis pats nori begalo, idant jis pats nori begalo, idant jį vyriausiu perdėtinu užėtų. Orloviene pasakė ačių ir butinai atsisakė. Tada Lupinkis tartum už visus gudresnis pradėjo perkalbinti:

— Męs turime tarnavimo pareigas atlikti, laiko nėra

— tamistai niekas nerupi.

Ginčytis neišpuola ir Orloviene pasakė:

— Tegul bus teip.

(Toliaus bus.)

Budas iszsimokinimo angliszkos kalbos.

(Tąsa).

Raszos	Tariasi	Reiszkia
One	uon	vienas
Onion	onien	cibulis
Only	onlj	vienutinis, tiek
Open	open	atviras
Opposite	opazit	prieszais
Orange	orendž	apelsinas
Orchard	oczed	sodas
Order	order	prisakymas
Orphan	orfen	sirata
Other	ader	kitas, kiti
Otherwise	aderwejs	kitai—gi
Our	aur	musų
Outside	autsajd	isz lauko
Ox	aks	jautis
Page	pejdz	puslapis
Pail	peil	viedras
Pain	pejn	skausmas
Painter	pejnter	maliorius
Paper	iper	popierius
Parcel		pakietas
Parents		tėvai
Park		sodas
Part	part	dalis
Pass	pees	praeiti
Past	peest	praeiti
Path	peet	takas
Patience	peszen	kantrybė
Patient	peszen	kantrus
Pay	pej	uzmokėti
Payment	peiment	mokestis
Pea	pii	žirnis
Peace	pys	pakajus
Pear	peer	grusze
Pearl	pojł	perlas
Peel	pjil	lupti
Pen	pen	plunksna
Pencil	pensel	olupka
People	piipel	žmonės, sviestas
Permit	permit	pavelyti
Physician	fiziszen	daktaras
Pick out	pik aut	iszrinkti
Picture	pikczer	abrozaz
Pig	pig	parszelis
Pigeon	pidžen	balandis
Pin	pin	spilka
Pine	pejn	puszes
Pity	piti	sujautimas, pajauta
Place	plejs	vieta
Plan	plen	plenas
Plank	plenk	lenta

(Daugiaus bus).

A. McLean laidoja ir balsamuoja na-
baszninkus pigiaus kaip kiti.
77 Hudson Avenue netoli Front Str.
Brooklyn, N. Y.

RED HOUSE CLOTHING CO.

Adolph Lewis,

PARDAVEJAS Naujų ir naudotų drabužių,
190 Myrtle Avenue,
Tarp Hudson Ave. ir Fleet Pl., Brooklyn, N.Y.
Paranku tenai nueiti, nes galima susisiz-
nekėti lietuviskai.

Lietuviai!

Jūs tankiai reikalaujate siųsti kam į kraują
daviernastį ir kitus paliudijimus; krepšutės
prie manęs, asz tą viską atliksiu kuo geriau
siai. Paraszysiu daviernastį ir parupinsiu konsu-
liao paliudijimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC.
227 East 19th Street, New York, N. Y.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

T. Raulickis
22 Broad str., Hazleton, Pa.

Stanislovas Poteliunas.
Plymouth, Pa.

Povylas Gaizaukas,
24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Juozas Kasiulaitis,
74 Carrol str., Pittston, Pa.

P. Mikalauckas
25 W. 2nd Str., S. Boston, Mass.

Antanas Szileika,
Spring Valley, Ill. ir apielinkej.

M. Szvernickas,
146 Roebling Str., Brooklyn, N. Y.

M. Czeponis,
72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miszkunas,
8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,
165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauckas,
328 Plymouth Str., Brooklyn, N. Y.

Jonas Nutauc,
4424 S. Wood Str., Chicago, Ill.

Jonas Karalius,
652 W. German st., Baltimore, Md.

Jonas Damukaitis,
641 W. Lombard st., Baltimore, Md.

KELIAUJANTIS AGENTAS

Andrius Mikalauskas,
25 W. 2-nd Str., South Boston, Mass.

LIETUVISZKAS SALIUNAS

J. J. Zimantai.

Užpraszan visus brolius lietuviskus pas mus
atsilankyti. Mes laukome ge alų, gardžių
ar riel kelę, visoki vyna ir kitus gerymus,
teipgi ir gerų cigaru pas mus galima gauti,
o jau apie užkandžius, tai nēr kę nē kaltēti –
visada szvieži, o pietus duodam tik už 10 cen.
o zupe visados dykai prie stiklo alaus. Užei-
kit ir persitikrinkit, jog tai labai gera užeiga
del kožno vieno pas

J. ir J. Zymantus.

po No. 305 Kent ave, Brooklyn, N. Y.

Stebetina progā!

Vaikams prie miszių sukniōs
isz geriausio kaszmiro su
puikam pamusalu už

\$3.50

Kamžos 75c. \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir dan-
giau 18. Kunigizikos sukniōs
\$12.00 ir augszekias. Gera
visi eile drapanų \$18.00 ir
aug zekiau. Paltos extra \$20.00
ir aug zekiau.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St., New York.

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuvis-
kai-Angliszkas Žodynėlis, su-
dėtas ir iszduotas kun. Petro Saurusai-
czio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga del Lietuvių
knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji
lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba
„Žvaigždės“ spaustuveje.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKISZKOS MAUDYNĖS.

Viską užlaikoma czystal, Atskhrus kambarial
dėl vyru ir moteru. Atdara nuo 8 oo ryto iki vakaro.

72 Seigel Street.

Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N.Y.

GEO. SCHÖBER,

Pardavinėja visokias mėsas, kaip tai:

**Jautiena, Avincziena, kiauliena,
deszras ir teip visokias importavo-
tas ir czionaitines mėsas.**

92 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

„Saulė“

Vienatinė du-kart nedėlinė gazieta iszeinanti
Amerike utarnyke ir pėtnycoje, kasztuoja
ant meto \$2.50, i užmarę \$3.50.

Kas užmokės \$3.00 tai aplaikys „S.“ ir „L. V.“
In užmarę „Saulė“ ir „Linksmā V.“ \$4.50.

Adresavokite:

D. T. BOCZKAUSKAS,

520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

J. Schwartzkopf,

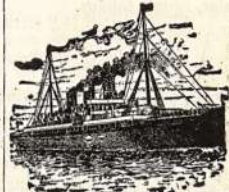
12 S. Main Str. Pittston, Pa.

Užlaiko didžiausią sklodą visokių gerymų
kapo tai: ARIELKŪ, VYNO ir visokių už-
rubežiniu LIKIERIU.

Pardavejas das ji yra visiems žinomas
Juozas Tepliusis, kuris ko teisingiausia vi-
siems Lietuviams pirtartanauja. O be to: ten
galima gauti visokius geymus pigiaus, nē kaip
kur kitur.

S. JARMULOWSKI,

No 54 Canal Str. New York.

Asz užlaikau BAN-
KA, kurioje galite sau-
gal pasidėti savo pin-
gus, t-ipsogi is mainau
pinigus visų žemių.
AGENTURA visų lė-
tinu kompanijų ir gely-
cello tikretę. Šipkor-
tes ir laz Europos.
Teipgi sumetu pin-
gus i visas dalis svieto
ir iszduodu vekcelius ant
visų didziųjų miestų E.
uropos.

Bankas Euproje,
Hamburge: **S. Jarmulowski.**
Luebecke: **S. Jarmulowski & Co.**

Naujena Naujena!

SKAITYKIT VISI

LIETUVISZKA LENKISZKA APTIEKA.

Apgarsinu savo tautieciams jog mano
Lietuviszkoj Lenkiszkioj Aptie-
koj 335 Grand Str., randasi vi-
soki vaistai ir žolės vartojamos
kaipo gydymas Europoje, **tra-
janka** ir t. t. Teipogi labai
pigiai galima gauti specialisz-

kas liekar-tas nuo visokių ligų kaip tai: nuo
užsiszaldimo, plauceių užsidegimo, sunkaus
kosulio, džiovos; teipgi nuo romatizmo, kau-
lų lauzimo, kojų traukimo, galvos skandėji-
mo, neuralgijos, visokių puezku. Vaistai nuo
pilvo skaudėjimo, daduodanti gardumą prie
valgio ir daugybė kitokių. Visi tie vaistai
yra kuo geriausiai ptrengti pagal geriausią
Europos ir Amerikos Daktary receptus ir jau
daugybė lygonių jais iszgydydė, labai mažai
iszdauodanti ant to pinigų. Visus savo vaistus
asz siuncziu pareikalaujusiems per pacztą ar-
ba expresų į visą Ameriką. Reikale paraszy-
kite pas mane laiszką o asz rodą suteiksiu
jums dovani.

Mano aptiekoje yra gausnami visoki sku-
riniai ir elektriszki BANDAZAI už žemiausią
prekę.

M. MAYER

EUROPISZKAS APTIEKORIUS
335 Grand str. BROOKLYN, N. Y.
tarpe Marcy ave. ir Havemayr Str.
Telefonas 1342 Williamsburg.

DR. LEO. LANDES,
LIETUVISZKAS DAKTARAS,
 124 E. 24 UL., NEW YORK.
 Garsingas gydytojas vyriškų ir moterų
 riskių ligų. Mokino-1 unive setete New
 Yorke; prak. ika-10 ligonbuciuose Wied
 niuje, Berlyne, karali-zkoje mokykloje
 Londone, buvo p rėdintu mokslo Leban-
 non, Balleune, Port Graduale Hospital
 College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA
 vsly-laptų ir pap-astų ligų, kaip tač:
 plauczių, kepenų, skaudėjimą vidurių,
 galvos, nepomietų, apalpinų, skau-
 nius, žaidas, tin mą, moter skkas ligas
 ir nevaisingumą. Gydymai nerviszų li-
 gų reikia naudot elektrikinius prietai-
 sas.

VISOKIAS LIGAS
 iszgydyti 1 kelis dienas, kalu tai 1zas
 pilvo. užd g mą ž rny, 1-ždūvimą pie-
 no, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų,
 nustojimą pajiegy ir t. t. Iszgydytą
 užtikrinu kiekvieuame atsitik me. Chron-
 iszhas ligas gydan pasekingai, ir sie-
 pomas ligas užtaiku slaptų bėj.

Dr. Leonard Landes,
 134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.
 Office valandos: { nuo 9 rito iki 1 popiet
 } nuo 5 po piet iki 8 vak.
 Nedėliomis: { nuo 8 iki 10:30 ryto ir
 } nuo 2 iki 5 val. po piet.
RODA PER GROMATA DYKAL
 Užprašydami g3 duoles p isų-kit \$1.00.
 Jeigu sergi tai parašyk kiek turi
 metų, kiek sveri ir aprašyk savo ligą, o
 asz prisiųstu gyduoles kurioms iszgy-
 aisi.

CAECILIA HALL,
GEO SCHMIDT, PROPRIETOR.

Užtaiko vi osius gėrvimus, kaip ta:
 * **VYNA, SZNAPSA IR ALU.**
 No. 101 & 103 Grand Street,
 Brooklyn, N. Y.
 Teipgi yra puiki salė dėl mitingų, vese-
 lijų ir teip viso-ų susirinkimų.
 Czion Szv. J ozafo ir sev. Kazimiero
 draugystės laiko czion savo susirinki-
 mus.

„KATALIKAS“
 Lietuviszkas Sanvai-
 tinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.
 Kasztuoia ant me-
 tu \$1.50.

Norinti uzsirasyt. tu
 ri adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
 3222 Auburn Avs.,
 Chicago, Ill.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą užnuodyjimo kranjo, skuros isz-
 berimą, spuogų, skaudulių, skaudanczius
 gerklės, liežiuvio, burnos ir nosies. Ro-
 nuotas kojas, skausmą nugaroje, skausmą galvos, gelimą kaulų, skau-
 dėjimą krutinė-, skaudėjimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą,
 hemorodą, sau-gelą, szirdies ligas, plauczių ligas, užsiszdaldymą, duslų
 ir džiova.

Asz turiu viska kas dėl gydymo reikalinga; liekarstas ir in-
 strumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą da-
 siekiau didžios praktikos. Daugel žmonių
 ateina pas mane, idant juos iszgzaminavocziau ir savo pagirtina meto-
 da gydincziau, kurie pirmiaus gydėsi pas daktarus, garsinancziuosius
 gabeis daktarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugvoczzių, už dyką
 duodanczių receptų, diržų su elektra ir apgavingų
 patentavų giduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra se-
 niausias ir geriausias, o užcedysit laiko, pin-
 gų ir skausmų. Gvarantavoja greitą ir pigų iszgy-
 dymą. Rodas duoda už dyką. Liekarstos 50 centų.

Neužmirszkit adriso:

136 E. 18th Str. New York, N. Y.

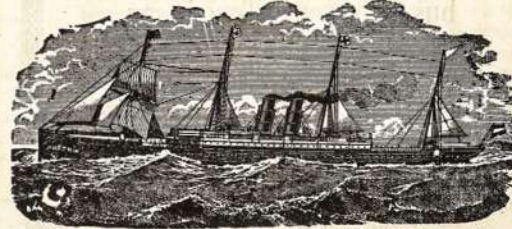
BENZIGER BROTHERS
 36 38 Barclay st,
 NEW YORK, N. Y.

KARUNU,
 VELIAVU,
 ir yvairiausių
 ŽENKLELIU
 Teipgi specia
 lizškai daromę
 szilkinius ir
 auksinius ISZ-
 SIUVIMUS.

Ant paretulavimo visados prisiunsiu pralas ir tavuro
 prekes, teipogi ir didelę ilustravota katalogą prisiunsiu už
 yka Kaszyk ant adreso:
Benziger Brothers,
 36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

MAX KOBRE
 Lietuviszka Banka
 40 Canal Str., — 142 Division Str., New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifkortes ant vsių
 greicziau ir laivu už pigiausią prekę. Esu užvirtintu agentu ant lini-
 jų, North German Lloyd Bremenio; Hamburg American Line Hambur-
 go; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siun-
 cziaune pinigūs, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dieny. Musų kanto-
 roje gali e susisznokėti lietuviszkai ir lenkiszkai. Ateikite ir persiliu-
 dykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teipogi
 parduodam tikietus ant vsių geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigūs į depositą bankos ir mo-
 kam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dole-
 rių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti
 ir iszimti gali kožną dieną nuo 9 cyto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 va-
 jandai vakare,

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus
darbus gerai, pigiai ir greitai:DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
DRAUGYSCZIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.**FR. PUSTET & CO.**Atlikti visokius drukoriszkus dar-
bus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Ishduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai:
lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len-
kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.Dirba pas save ir pargabena, isz uzmarės visokius baž-
nytinius daiktus kaip tai: amotus, kopas, kielikus, lik-
torius, szventuju stovyklas ir t. t.Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius
ir visokius szventuju paveklus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turī didelius sklodus, Ryne, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliono**.
Jo sztoras visada yra pripildytas szviežiais tavorais, kuriucs
pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užczedyk pinigus ir su-
drujtk savo sveikatą pirkdamas valgius pas**J. Krauczeliona,**

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTYLAIDOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja

visokiū

ant

kapinū.

PARSAMO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJAU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL.Gyvenimas ir kancelarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakč.

Telefonas 559 William-burgh.

SLAPTYBE!

Skaityk szita su atyda ir gerai atsimink.

Žmogus nuolatai yra spaudžiamas visokių ligų: gal szitą ar kitą
savaitę reikalauti mano pagidbos, kaip specialisto. Asz per daugelį
metų už-iėnau gydymu vien tik vyri-zkų ligų, nežiurint isz kokios
priežasties ir kada jos kilo. Kaip tai: Abelnų silpnumą, ligas gautas
per iszlykumą jaunystėje, negerus sapnus, užnuodyjimą kraujo (pra-
džioja arba ir isisenėjus), iszbėrimą szaszis ir kitokius visokius prieti-
kius. Apie ligą ypacz sunkią, nebotti yra nei-zna-šimū. Visi, kurie
kokiu liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apszaukę net už neiszgy-
domus, netrotykit vilties, bet kreipkitės prie manęs, asz jus iszgydysiu.
Tiktai nelaukite ilgai ir nesinuodinkite su visokioms liekarstom. Teip
gi neijeszkokite pagelbos pas nesuprantanczius aptiekorius, bet kreip-
kitės tiesiog pas mane. Nesibijok! atiek, o busi iszgydytas per seną
Daktarą BRYAN.**Pasarga.**Nemeginkit gydytis patys per save, nes tai yra pa-
vojinga. Užczedyk pinigus, laiką ir sveikatą tuo-
jaus įeszzkodamas mano pagelbos.

PERŽIUREJIMAS UŽ DYKA.

Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gydau greitai ir už mažą mo-
kestį.**Sianas Daktaras Bryan,**

249 East 21st Str., kamps 2nd ave,

New York City.

KNYGOS

gautamos „ŽVAIGŽDĖS“
Spausdinų c.
←0→

- Basanavicius Dr. J.** Medega mūsų tautiškai vaistnikystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- Lietuvizskai Trakiszko studijos.** Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 123.....60
- Lietuvizskos pasakos** pusk. 192 pasakų 200.....1.50
- Bernatavicius.** Pajauta Laidėikos dukte arba Lietuva XIV simt. metije. Istorizska apysaka. knyga I Shenandoah. Pa. 1898 m. pusk. 155.....60
- Kun. A. Burbos** Prozaizski rasztai. Labai gražios apysakėles. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusk. 156.....80
- Dzukizskos dainos** Traku paviete užrašytos.....75
- Kristijonas Donelaitis.** Rasztai. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusk. 134 40
- Katalikų Bažnyčia** ir mokslas pagal prof. Zehna.....20
- Ir Jonas** Lietuvizski dainiai pradžioje XIX simtmeežio. Kliasziskai tautiszkas periodas. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 53 40
- Medega** Simano Daukanto biogrefijai. Su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 128 prekė.....1.00
- Milukas** kun. A. Rankvedis Senovizskos Istorijos pagal Fisherį T. Gazean ir kitus. Knyga I Rytu szalys su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 50
- Rankvedis** Senovizskos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais. Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė.....40
- Lietuvizskas Albumas.** Dalis I. Paveikslai istorizski vietų ir kitokij. Ir paveikslai lietuvizskų naminių ir iszdarbij. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė.....50
- Veris P.** Populiarizskas rankvedis Fizikos, su iliustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusk. 102 prekė.....75
- Radzeviciute M. Anima Vilis.** Apysaka. Lietuvizskai vertė J. nos Montvita. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 169 prekė.....75
- Jonkievicius H. Tvanas.** Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusk. 178.....80
- Tvanas.** Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusk. 194. Puikiausia apysaka lietuvizskoje kalb. 1.00
- Uonos** jieszkotojai. Lietuvizskai iszguldė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusk. 82. 35
- Cehmidė** Valdimieras apysaka.

- Lietuvizskai iszguldė kun. A. Milukas. Shenandoah. Pa. 1901 m. prekė.....25
- Pabrieža** kun. A. Botanka, arba vai-lius auguoinis. Shenandoah. Pa. 1900 m. pusk. 166 1,00
- Valancziuskas.** vyšk. M. Zemanai. ezių Vyskupyste. Antra laida. Shenandoah. Pa. pusk. 247 1,00
- Du broliai.** Atsitikimas isz paskutinė. Turky su Maskoi isz karės. Veritė A. J. K. 1897 m. Shenandoah. Pa. pusk. 12.....3
- Kaukinimas** Katalikų Lietuvoje abe niai ir Kražiuose. Dėl Lietuvizsko teatro. Paras-zė Akme-ninis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusk. 39 prekė.....20
- Paulė** imas Lietuvij tautos Rusų vioszpatysėje. Rusizskoj kalboj prekė.....1,00
- Stacijon** arba Kryžiaus kelias parngta kun. A. Burbos Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė.....10
- Antanas.** Apysaka B. Pruso. Isz lenkizsko vertė Selimas ir K. Moygo ir kun. Pabriežos laisz kai pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė.....15
- Paskutinės** Mszios. Isz lenkizsko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusk. 45 prekė.....20
- Lietuvizskos** Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė.....5
- Kun. A. Totorius.** Pamokslai gerų žmonių. Shenandoah. Pa. 1900 pusk. 95 prekė.....40
- Ant gerosnės popieros.....75
- Lietuvizskas** Albumas I laida. Shenandoah. Pa. 1898 m. pusk. 50
- Albumo II** ir III laida. prek. 1.00
- Abdarytas kasztuoja 1.25
- Kun. Burbos.** Prozaizski rasztai Tomas II 50c.
- Ta janti knyga ant gerosnės popieros kasztuoja 60c.
- Katalikų Bažnyčia ir mokslas antra laida kasztuoja tik 15c.
- Kun. P. Saurusaitis.** Lietuvizskai anglizska žodiuelis 75c.
- Anglizskai lietuvizskas žodiuelis kasztuoja 50c.
- Trumpi at-akimai ant užmetinėjiprie z Rėligiją 20c.
- Dogmatas apie Pragrą 15c.
- Paslapdziniai Gyvyjo Rėžnezius 25c
- Jukų knygė kasztuoja 25c.
- Izguldimas Lioretanizskos Lit-nijos kasztuoja 30c.
- Istorija szventa, Seno ir Naujo isztatimo kasztuoja 50c.

PUIKIAUSIA UZEIGA PAS

A. W. Zalaucka ir
J. ALMONAITI.

Užlaiko geriausius gerymus, ci gerus ir užkandžius, o ir visume suteikia geras rodas. Teipgi randasi

1 ooltė-
beilis del pasilink-
smilimo,
116 Grand St. Brooklyn, N.Y.
Visi jas savo tautiecius!

Lietuvizska Krautuve visokiu siuvamu Maszinu.

Parduodu naujas antru ranku siu-
vamas maszinas.
Teipgi užlikaui
visokius reikalingus
daiktus prie siuvamu
maszinų ir taisau.

Žmonės vra prisitinkre apie
gerumą mano maszinų nes 20
metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matu'eviczia,

256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna

altoriaus Vyna

GAUSITE PAS
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.

New York'e.
Importuoja ie rusisz-
ka arbata, kava ir vi-
soki vyna.

PALACE HALL,

HENRY GERREN Prop.

89 - 93 GRAND STR., B'klyn, N. Y.
Svetainė parsandoma del veselijų,
balių, koncertų ir t. t.
Gerymai geriausi ir už pigiausių
prekę.

Mateuszas Videika Lietuvizskas darbo agentas.

Kas nor gauti gerą darbą, tugul
kreipiasi prie mane.

Apart to turin puikia didelę sale
vadinamą „Washington Hall“ dėl
teatru, vestuviu, baliu ir szeip
pasilinksimu. Apie gerymus
netiek nei sakyti, nes visi žino ju
gerumą.

M. VIDEIKA
154 Clinton ave. arti Claremont av.
MANSFETH, L. J.

AK ESI KURCIZIA??

Visi kurtiniai ir snukus griežijimas dabar yra
iszdymdi su pagalba naujų mūsų lazdymu.
Tik kureziais gime negali but iszgydyti. UŽIMAI
GALVUJ VEIKIAI PRAŠALINAMI. Apraszik
savo liję. Iszeg aminuvinimas ir roda dykai. Gal
patye namie iszgydyti suvisai mažais kosztais.
508 LaSalle av.
Dr. Dalton Aural Institute, Chicago, Ill.

Daktaras isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Chereurg
52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczių,
OFISO VALANOS.
Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare
Telephone 3997 Spring.

Vyrai, neturinti gana pinigų
iszipirkti szipkortes, ga-
li už labai pigią prekę nuvažiuoti į BRE-
MĄ ir HAMBURGĄ per 8 dienas.

Raszik ar atsiazauk į
Columbia Shipping Office,
158 Suffolk Str.
New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka

103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.
(Tik jo iszleidžiamas).

Pats padarytojas ir laikytojas
trejankos ant visos Amerikos, pa-
daryta isz penkes deszimts dviejų
visokių anguoliu ir žoliu, kokios
tik randasi ant žemės. Parduoda
retalizskai, svarų už viena dolerį,
ir teipgi parduoda ketvirta dali
svaro už 25 centus už paka, ir
pardavinėja laikytojams trejankos,
kiek katras reikalauja, deszimta
svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti
pagal senovizską ir europiejiszką
madą, aptiekioj raudasi, kaip tai
herbn, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz mi-
nėtų giduoliu, galite siusti pinigus
per Money Order, o asz jum pri-
siusiu per expres reikalingu daik-
tu. Hoffmano Reumatizmo gy-
duolė \$2.00, tikras iszgidinimas;
Hoffmano plauczių gydulkruopė
dėl kraujo, dvidezimts viena
giduolkruopė į dėžutę už 15 centų.
Hoffmano kosulio maizimas 25
centai.

GERIAUSIA UZEIGA! PAS Petra Draugeli

Užlaiko geriausius trunkus,
gerus ir užkandžius, teipgi sutei-
kin geras rodas visokiuose reika-
luose dėl savo tautiecių.

73 Grand str. Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tautieci!

Ar nori uzcedit pinigų?

Jeigu nori, tai nusiduoš pas

JOHN J. Gorman's ESTABLISHED 1857

Juk yra verta sulgyinti prekes, kures moka e ir tavora už jas gaunate su prekėmis, kurias užmokėtumete pas mus ir kur kitur. Atsilankyk pas mus, o pamatysite, kad teisybę kalbame. Mes visko laikome, kas tik prie aptaro reikalinga, ir sūtojų dalij miesto pas mus rasite didžiulią yvairumą ir yra iš ko pasirinkti. Mes nepaprastai daug įduosime vyrizskų apatinių drapanų ir kitų aprėdalu, teipgi visokių naminių papuosinių ir įvairiausių valgomų daiktų už labai pigius prekes. Parduodant labai daug kavos ir arbatos, nereikalaujame intū didesles prekes, o da prie kiekvieno valgomo daikto mes duosime gražius dovanas, o prie kavos ir arbatos mes duosim tiek duosime dovanų.

Mūsų sutoras būna atdaras Subatomis ir Panedelio vakarais, kitais gi vakarais užlarytas, nes mes žinome, jog mūsų darbiūninkai reikalauja atiliso.

Ar jus ne teip mislinate?

Užtat jei reikalaujate ką pirkti, tai ateikite ir pamėginkite, o užtikrinam, kad savo žygio nesigailėsite, o jeigu ant galo ir nieko nepirktumete, tai nieko nekens, ir mes su juo mis kuograziausiai apsiėsim ir geriausiai patarnausime.

Nepamirškite vardo bei numerio:

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

SIUTAI! SIUTAI! SIUTAI!

Geriausis viešio kaino siurčiaušios, druskių, tau, naujausios mados, geriausias ciziušius pasinvimas, o ką prekės tai daug pigesnės kaip pas kitus. Pabandyk sykį pas mus, o persitikrįsi apie mus sutorą.

Skaityk! Skaityk! Skaityk!

O perskaitę neužmiršk, kad jeigu pas mus užsistelnos siutų, tau jis tiks teip kaip apgijęs dėto, kad mus kriuncziai moka dirbt gerai ir greit. Ateik, o nesigraudysi. Pas mus gausi drapanų kokių tik nori. Neuzmirsz vietą ir numarą

LEWIS Bro's,

48 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

S. GINSBURG,

PARDAVINETOJAS LAIKRODELIU, IR TEIP VISOKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU DAIGTU. PATAISYMAI UŽ ŽEMIAUSIAS PREKES. TEIPGI PUIKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU LAIKRODELIU IR LENCIGELIU. SIENINIU LAIKRODŽIU SKAMBINAMI LAIKRODŽIAI NUO 60c. AUGSZTYN.

51 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

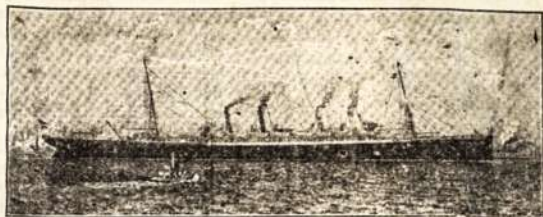
BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 metu

Nume Staats-Zeltung, prie užvalavimo ant Brooklyno tilto. New-Yorke

O

Sluoztame pinigų į visas dalis svieto piget. sangei ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS. Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl ismainymo, kaip to:

Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso	\$35.00, ant reguliariszkio	\$31.00
" " " į Hamburgą ant Expreso	\$35.00, ant regul.	\$31.00
" " " į Antverpą	\$29.00, ir į Rotterdamą	\$29.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expreso	\$38.50, ant reguliar.	\$36.50
" Hamburgo " " " "	\$31.50, " " "	\$35.00
" Antverpo " " " "	\$31.00, isz Rotterdamo	\$31.50.

Dabar sluoztame pinigų tiesiog į namus.

100 rublių už	\$52.50.	50 rublių už	\$26.50.	4 rublių už	\$21.25
30 " " "	\$16.00	25 " " "	\$13.38	20 " " "	\$10.75
15 " " "	\$8.13	10 " " "	\$5.50	5 " " "	\$2.88

Dėl artėsnės žinios rasyk į

Bischoffs Banking House.

2 Centre str. (Staats-Zeltung Building) New-York

Nedėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 val.

LIETU VISZKA APIEKA

IR

BROOKLYNO PACZTA,

(S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekorizskų tavorū. Turis visokių Europizskų ir Amerikonizskų gyduoliu kaip ta teisingiausią lietuviszką TRAJANKA ir teip visokių žoliu, szaknu — kokiū ant svieto randasi ir nuo visokiū liū.

Aptiekoi visada galima szaukt daktara uz dyka.

Atviszaukentiems per gromatą apraszantiems savo liūą duoda rodas ir prisineze gydoules per pacztą arba expressu. Aptiekoi galima susikalbēt lietuviszkai, lenkizskai, rusizskai, vokizskai, anglizskai ir visokiom kalbom. Receiptas sudeklam nuo visokiū daktaru Amerikonizskų ir Europizskų.

Money Orders ir registravotus gromatas galite siust isz czionais.

R. M. ULLRICH,

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE CALL 1436 WILLIAMSBURGH.